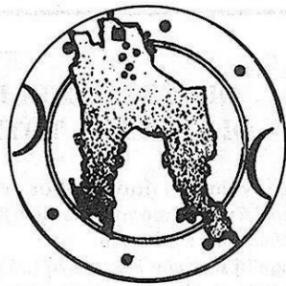

Από την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίττας του Συνδέσμου Απανταχού Καρυατών 26-1-03. Η νέα γενιά, παιδιά και εγγόνια των μελών.

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 16ο • ΦΥΛΛΟ 70 • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2002 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2003 • ΨΑΡΡΩΝ 10Γ ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61

Μηνύματα Ειρήνης

Συγκλονισμένος είναι ολόκληρος ο κόσμος από την απειλή του πολέμου. Τους ύμνους της Γέννησης του Χριστού σκέπασαν τα βροντερά τύμπανα του πολέμου και, πίσω από τα χαρούμενα πυροτεχνήματα της πρωτοχρονιάς διακρίναμε τις φονικές λάμπες των βομβαρδισμών που είναι οι προάγγελοι του πολέμου των πετρελαίων. Κάποιες ελπίδες για την αποτροπή αυτής της συμφοράς που θα πλήξει όχι μόνον Ασιατικές χώρες αλλά και την Ευρώπη μας, ώθησαν χιλιάδες ανθρώπων, σε όλα τα μέρη του κόσμου, να διαδηλώσουν και να υψώσουν τη φωνή τους ενάντια στον πόλεμο.

Δημοσιεύω εδώ μια διακήρυξη του Ορειβατικού Συλλόγου Σπάρτης, που με ποιητικό, και όχι μόνον, τρόπο δηλώνουν τη συμμετοχή τους στην Ημέρα Δράσης ενάντια στον Πόλεμο.

Ελληνικός Ορειβατικός Σύλλογος Σπάρτης
Μέλος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ορειβασίας - Αναρρίχησης (Ε.Ο.Ο.Α.) και της Ελληνικής Ομοσπονδίας Χιονοδρομίας (Ε.Ο.Χ.)

«... Και στον Ταΰγετο ακόμη θ' ανέβαινα
αν ήταν να βρω την Ειρήνη...»

εγώ δε και κα ποτό Ταΰγετόν γ' άνω
έλσοιμ' όπα μέλλοιμ' γ' ειράναν ιδείν

Με τα λόγια αυτά η Λαμπιώ εκφράζει τον πόθο των Σπαρτιατιστών για ειρήνη, στη Λυσιστράτη του Αριστοφάνη.

Με το ίδιο πνεύμα και οι Σπαρτιάτες ορειβάτες - όπως και οι συνορειβάτες μας στα βουνά όθου του κόσμου - ανεβαίνουμε στον Ταΰγετο, γιατί αγαπάμε τη Ζωή και την Ειρήνη.

Ζώντας στην αγκαλιά του βουνού - συμβόλου που ξεχωριστά ύμνησε ο μεγάλος συμπατριώτης μας, ο ποιητής της Αγάπης, Νικηφόρος Βρεττάκος, ενώνουμε τη φωνή μας με τις φιλειρηνικές συνειδήσεις που σ' ολόκληρο τον πλανήτη αντιτίθενται στον πόλεμο.

Συμμετέχουμε, λοιπόν, στην Ημέρα Δράσης Ενάντια στον Πόλεμο, το Σάββατο, 15 Φεβρουαρίου 2003, πεζοπορώντας συμβολικά από τη Σπάρτη, πόλη - σύμβολο των πολεμιστών του αρχαίου κόσμου, στο λόφο του Μενελαίου ιερού, ιερού του Μενελάου και της Ελένης, της ποιητικής αφορμής του Τρωϊκού πολέμου, του πιο φημισμένου πολέμου του αρχαίου κόσμου.

Αντιπαράταξη

Προχωρώ κατά πάνω στα όπλα σας φορτωμένος λουλούδια και φως. Θα διασχίσω τους πυρηνικούς καταρράχτες, θα μπορέσω να βγω στην αντίπερα όχθη. Τα λουλούδια μου είναι άκαυστα, το φως μου επίσης, ο πυρήνας μου αδιάτρητος.

Κυλάστε,
εκπορθείστε τη θέση μου, απλώστε
τα χέρια σας, δεν θα συλλάβετε τίποτα.

Θ' αποστραφίζονται οι σφαίρες σας
πάνω στη σκέψη μου και πάνω
στους στίχους αυτούς στον αιώνα.
Νικηφόρος Βρεττάκος

Ορκίστηκαν οι νέες Κοινοτικές Αρχές Καρυών

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ

Στις Καρυές Λακωνίας και στο Κοινοτικό Κατάστημα σήμερα την 23η του μηνός Δεκεμβρίου του έτους 2002 και ώρα 19:00 μ.μ. παρευρέθησαν οι παρακάτω:

1. Σταθάκης Θεόδωρος του Παν/του Πρόεδρος της Κοινότητας Καρυών
2. Διαμαντούρος Γεώργιος του Θεοδώρου Κοιν. Σύμβουλος Καρυών
3. Ροζανίτης Γεώργιος του Αθανασίου Κοιν. Σύμβουλος Καρυών
4. Μεντής Θεόδωρος του Ιωάννου Κοιν. Σύμβουλος Καρυών
5. Κολοβός Νικόλαος του Κων/νου Κοιν. Σύμβουλος Καρυών
6. Σπανός Παναγιώτης του Γεωργίου Κοιν. Σύμβουλος Καρυών
7. Βουκίδης Βασίλειος του Κων/νου Κοιν. Σύμβουλος Καρυών

οι οποίοι εξελέγησαν κατά τις Κοινοτικές Εκλογές της 13ης Οκτωβρίου του έτους 2002, η δε εκλογή τους επικυρώθηκε με την αριθ. 118/2002 απόφαση ανακηρύξεως του Ειρηνοδικείου Σπάρτης και έδωσαν τον ακόλουθο όρκο (άρθρο 88 του Π.Δ. 410/1995): "Ορκίζομαι να είμαι πιστός στην Πατρίδα να υπακούω στο Σύνταγμα και τους Νόμους και να εκπληρώνω τίμια και ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου". Την ορκωμοσία έκανε τιμητικά ο τέως δήμαρχος Σπάρτης κ. Δημοσθένης Ματάλας, ο οποίος συνεχάρη το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο Καρυών και τον πρόεδρο για την επανεκλογή του.

Όλοι ευχόμεστε επίσης με υγεία, δύναμη και συντονισμό να εργαστούν όλοι, για το καλό της Κοινότητας.

ΚΑΘΙΔΡΥΜΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΤΑΛΑ ΤΟΥ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥ

Αθήνα, 11/12/2002

Αγαπητέ κύριε/κυρία,
Ευχόμαστε προσωπική και οικογενειακή ευτυχία. Ας είναι το 2003, η χρονιά που θα κάνει κάθε προσωπική σας επιδίωξη πραγματικότητα.

Το ίδρυμά μας συνεχίζοντας τη σταθερή αναπτυξιακή του πορεία κατάφερε και το 2002 να έχει μια δυναμική παρουσία στα εκπαιδευτικά δρώμενα της Λακωνίας. Η κοινωνική προσφορά του Ιδρύματος, είναι σημαντικότερη, μιας και οι υπότροφοί μας αγγίζουν τους 250 μαθητές και φοιτητές.

Κρατώντας ζωντανή τη μνήμη του Αειμνήστου Διαθέτη Αθανασίου Ματάλα, αναστηλώσαμε τον Ανδριάντα του. Σε μια τελετή μνήμης και τιμής που πραγματοποιήθηκε στη γενέτειρά του, αναδείξαμε για μία ακόμη φορά τη μεγάλη του κοινωνική προσφορά.

Το 2002 αποτέλεσε χρονιά ορόσημο στη λειτουργία του ιδρύματός μας. Η πρώτη εφαρμογή του νέου τρόπου επιλογής υποτρόφων καθιέρωσε ένα λειτουργικό και προσαρμοσμένο στα σημερινά δεδομένα σύστημα.

Επεκτείνοντας τη δραστηριότητά μας καθιερώσαμε και νέες κατηγορίες υποτρόφων:

Μεταπτυχιακούς υπότροφους Ελληνικών Πανε-

πιστημίων.

Υποτροφίες για άτομα με ειδικές ανάγκες
Υποτροφίες για κοινωνικούς λόγους (πολύτεκνες, οικονομικά ασθενείς οικογένειες).

Η σταθερά ανοδική εξελικτική μας πορεία, θέτει σα στόχο την ακόμα μεγαλύτερη κοινωνική προσφορά. Στα άμεσα σχέδια μας είναι η δημιουργία βιβλιοπωλείου στο κεντρικό μας ακίνητο επί της οδού Πατησίων, στο οποίο οι υπότροφοι θα έχουν πληθώρα νέων παροχών.

Στη σημερινή εποχή, που η καθημερινότητα είναι ένας αδιάκοπος αγώνας, είναι πάνω και πρώτα από όλα επιβεβλημένη η ανιδιοτελής προσφορά. Η αναγκαιότητα αυτή για τον φορέα μας είναι πρακτική, και στόχος είναι, το ίδρυμά μας να είναι αρωγός στην εκπαιδευτική προσπάθεια των νέων της Λακεδαίμονος.

Ευχόμενοι το 2003 να είναι ένα ειρηνικό έτος γεμάτο υγεία και ευτυχία, ευχαριστούμε όλους όσους έχουν σταθεί κοντά μας, όλους όσους πιστεύουν ότι αξίζουμε μια καλύτερη παιδεία, όλους όσους πιστεύουν στη δύναμη της κοινωνικής προσφοράς.

Χρόνια σας Πολλά.

Με τιμή

Θεόδωρος Ματάλας-Γενικός Διευθυντής

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

Η γιορτή του Αγίου Ανδρέα

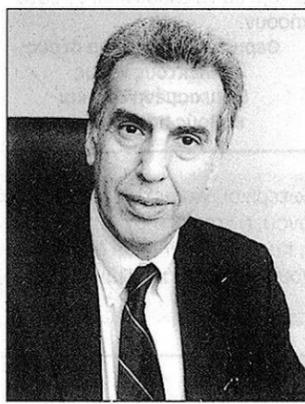
Με εξαιρετική λαμπρότητα γιορτάστηκε και εφέτος στις Καρυές η εορτή του πολιούχου Αγίου Ανδρέα, με τη συμμετοχή όλων των μόνιμων κατοίκων και των Αραχοβιτών που ζουν στη Σπάρτη, στην Τρίπολη και στην Αθήνα. Ο Σύνδεσμος Απανταχού Κα-

ρυατών, που συμμετέχει ανελλιπώς στον εορτασμό του Αγίου μας, έστειλε και εφέτος πρόσκληση σε όλα τα μέλη ανακοινώνοντας ότι διαθέτει πούλμαν, για την μεταφορά των μελών στο χωριό, την Παρασκευή 29-11-02 και επιστροφή στην Αθήνα, την Κυριακή 1-12-02.

Συνέχεια στη σελ.5

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟΣ ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Στις 15 Ιανουαρίου 2003 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέλεξε τον καθηγητή Νικηφόρο Διαμαντούρο, από τους Διαμαντουραίους της Αράχωβας Λακωνίας, Συνήγορο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εκλογή αυτή είναι μια πολύ σημαντική επιτυχία για τον ίδιο τον Νικηφόρο αλλά και την οικογένειά του, την Αράχοβα και την Ελλάδα ολόκληρη. Είναι μεγάλη επιτυχία για δυο λόγους: Πρώτα γιατί για πρώτη φορά εκλέγεται Έλληνας σε τόσο υψηλό αξίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή επικεφαλής μιας ανεξάρτητης Αρχής που δεν υπάγεται

στην δικαιοδοσία καμμιάς άλλης Αρχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και λογοδοτεί μόνο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Δεύτερο, γιατί, κατά, γενική ομοφωνία, εξελέγη με αξιοκρατικά και όχι πολιτικά κριτήρια - είναι χαρακτηριστικό ότι από όλες τις πολιτικές παρατάξεις, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, ακούστηκαν μόνο εγκωμιαστικά σχόλια για τον Νικηφόρο.

Ο Νικηφόρος Διαμαντούρος σπούδασε στις ΗΠΑ. Διετέλεσε πρόεδρος της Εταιρείας Νεοελλήνων Μελετών ΗΠΑ (1985-88) και της Ελληνικής Εταιρείας Πολιτικής Επιστήμης (1987-8) και επανερχόμενος στην Ελλάδα, έγινε καθηγητής Πολιτικών Επιστημών στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και διευθυντής - πρόεδρος Δ.Σ. του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών (1995-8). Από το 1998 μέχρι σήμερα είναι Συνήγορος του Πολίτη στην Ελλάδα, ο πρώτος που κατέλαβε αυτό το αξίωμα και η θητεία του εστέφθη από μεγάλη επιτυχία γενικής αναγνώρισης. Γνωρίζει έξη ξένες γλώσσες και το ερευνητικό του έργο εστιάζεται στα πολιτικά

καθεστώτα της Ελλάδας αλλά και της Νότιας Ευρώπης. Έχει δημοσιεύσει περισσότερες από 70 επιστημονικές εργασίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Οι ευχές όλων των συμπατριωτών μας συνοδεύουν τον Νικηφόρο Διαμαντούρο για κάθε επιτυχία στο σημαντικό αυτό έργο που ανέλαβε και είναι όλοι υπερήφανοι για το κύρος που κέρδισε για το όνομά του και την πατρίδα του, ο εκλεκτός συμπολίτης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

> Ο οφθαλμίατρος Γεώργιος Βεργιάκης και η Πολυτίμη (γένος Παπαδοθιά), φαρμακοποίδς, απόχτησαν στη Σπάρτη το δεύτερο παιδί τους, κοριτσάκι στις 6-10-02.

> Η Σήλια και ο Διονύσης Λέκκας απόχτησαν στην Αθήνα δίδυμα αγοράκια, στις 27-1-03. Η Σήλια είναι κόρη του εξαιρετού Βαρβιτσιώτη γιατρού Μαρίνου Ματθαίου. Έτσι η Εύη και ο Μαρίνος πήραν διπλή χαρά με δύο εγγονούς.

> Η Αγγελική και ο Ανάργυρος Ευαγγ. Κοντογιάννης απόχτησαν στην Κέρκυρα το δεύτερο παιδί τους, αγοράκι, στις 21-2-03.

Χαρούμενοι η Διονυσία και ο Βαγγέλης Κοντογιάννης (από του Κλαδά) υποδέχτηκαν το δεύτερο εγγονάκι τους.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ

> Στις 3-10-02 ο Σίμων Κριστάνοβιτς και η Λυγερή Χ. Γρηγόρη απόχτησαν στο Arlington Mass το πρώτο τους παιδί (κορίτσι), και το ονόμασαν Κατερίνα-Ελένη. Η Λυγερή είναι κόρη του Χάρη και της Ελένης Γρηγόρη από του Τσουν.

Η Λυγερή και ο άνδρας της είναι κάτοχοι διπλωμάτων master's πληροφορικής και είναι managers σε μεγάλες εταιρείες στις ΗΠΑ.

> Στις 7 Ιανουαρίου 2003 η Άντζελα και ο Μίητος Μπιθίρης απόχτησαν στο Σύνδνεϊ το δεύτερο παιδί τους κοριτσάκι, και το ονόμασαν Αμαλία. Η Άντζελα είναι κόρη του Νίκου και της Καίτης Γουδέ, από την Αράχοβα, που ευτυχισμένοι καμαρώνουν τα καλά παιδιά τους και τα δύο εγγονάκια τους.

Στους αγαπητούς γονείς, παππούδες και γιαγιάδες, ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα και να αποκτήσουν και άλλα.

ΓΑΜΟΙ

> Στις 29-9-02, ημέρα Κυριακή και ώρα 19.00 μ.μ. παντρεύτηκε η Ελένη Πετρούλια από τις Καρυές, νηπιαγωγός, με τον εκλεκτό της καρδιάς της **Αναστάσιο Παπανικολάου** του Αθανασίου και της Αικατερίνης, γυμναστή, στον ιερό ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου, στην οδό Χρυσοστόμου Σμύρνης στον Συνοικισμό Κορίνθου. Ακολούθησε δεξίωση και χορός στο εξοχικό κέντρο "Κατά" στο Σολωμό Κοριν-

θα ήθελα μέσω της εφημερίδας να ευχαριστήσω όλους τους συγγενείς και φίλους μας από τις Καρυές, για την παρουσία τους στον γάμο μου. Ήταν μια ιδιαίτερα συγκινητική στιγμή για μένα, να βλέπω τις ωραιότερες στιγμές της ζωής μου, ανθρώπων

που σέβομαι, αγαπώ κι εκτιμώ ιδιαίτερα.

Σας ευχαριστώ Ελένη Πετρούλια - Παπανικολάου

θίας.

> Στις 12-1-03 ο **Αθανάσιος Κλώσσας**, πολιτικός μηχανικός και η **Αντωνία Λυκούργου Ματάλη** επίκουρος καθηγήτρια Χαρτοκοπείου Πανεπιστημίου, παντρεύτηκαν στον ιερό ναό Αγίου

Νικολάου Ρηγιήλης.

> Την 19η Οκτωβρίου 2002 στο Spartanburg South Carolina, έγιναν οι γάμοι της μοναχοκόρης του Γιάννη και της ννης Σταθάκη, Μαρίας με τον Jeffrey Darley.

Το λαμπρό μυστήριο έγινε στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου στο Spartanburg με την παρουσία πλήθους προσκεκλημένων συγγενών και φίλων από την γύρω περιοχή.

Ειδική παρουσία στους γάμους έκαναν τόσο τα αδελφία της Άννης, Νίκος και Σωτήρης Κουτσόγιωργας μετά του συζύγου τους Μαρίας και Λίβιας που ταξίδευσαν για τον λόγο αυτό στην Αμερική από την Ελλάδα όσο και η αδελφή του Γιάννη Μαρία Παπαδοπούλου.

Επίσης οικογενειακώς ταξίδεψε από το Τορόντο του Καναδά και ο άλλος αδελφός της Άννης, Γιώργος Κουτσόγιωργας για τους γάμους.

Μετά το μυστήριο, ο Γιάννης και η Άννη Σταθάκη παρέθεσαν μεγάλη γαμήλια δεξίωση σ' όλους τους προσκεκλημένους τους στο Cleveland Park.

Η νύφη που είναι λαμπρή επιστήμονας στον τομέα της διοίκησης Πανεπιστημίων, και ο γαμπρός επιστήμονας κι αυτός και στέλεχος της Αμερικανικής Υπηρεσίας Προστασίας Περιβάλλοντος έλαμπαν από χαρά και μαζί με συγγενείς και φίλους γλέντησαν ελληνικά μέχρι πρωίας.

Σε όλα τα νιόπαντρα ζευγάρια ευχόμεθα να ζήσουν και να ευτυχίσουν.

Θερμά συγχαρητήρια στους εκλεκτούς νέους Ευτυχισμένη ζωή και καλούς απογόνους.

Ευχαριστώ τους συνδρομητές του εξωτερικού για τις συνδρομές που μου έστειλαν και εύχομαι και του χρόνου, Γιατρό Μελαχούρη Κώστα, γιατρό Βουκιάδη Τάκη, Ματθαίου Ηλία, Κυριαζή Βασίλη και Μαρία, Παποπούλου Μαίρη, Τσαμπίρα - Κοκκίνου Τίνα, Σταθάκη Γιάννη, Καρύγιαννη Ελένη και Σκιούρη Οδ. Τάκη.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΡΤΟΣΚΕΥΑΣΜΑΤΩΝ ΠΑΡΑΛΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

“Ο ΣΙΤΟΣ”

Αναλαμβάνουμε παραγγελίες για άρτους, ζημιόσυνα (δίσκους, αρτίδια, παξιμαδάκια) καθώς και γλυκίσματα όλων των ειδών για γάμους, βαπτίσεις και άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις.

Σταυρούλα Δαλακούρα
Καρυές - Λακωνίας
Τηλ. κατ.: (0731) 95159, οικ.: 95587, κιν.: 0973-208360

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΟΥΣ

* Ξαφνιάστηκε όταν μέσα σε ένα από τα πολλά ντοσιέ του γραφείου μου βρήκα ένα σημείωμα που έγραφε ότι:

Η Ακριβή Ιωάννου Καπερώνη (κόρη της Πίτσας Γιάννου Κουτσόγιωργα) πέτυχε με εξαιρετική σειρά και εισάγεται στο Φυσικό Τμήμα του Αριστοτελείου Παν/ου Θεσσαλονίκης.

Η εξαιρετική αυτή επιτυχία έπρεπε να δημοσιευθεί στο φύλλο 62, οπότε συμπεραίνω ότι η Ακριβούλα θα είναι ήδη δευτεροετής φοιτήτρια. Τα συγχαρητήρια βέβαια δεν χάνουν ποτέ την αξία τους και ασφαλώς η Ακριβής ως άριστη μαθήτρια θα είναι και άριστη φοιτήτρια, οπότε ευχόμαστε Καλό πτυχίο.

* **Η Αλέκα Γεωρ. Πέσσα**, πτυχιούχος Νομικής, πήρε μεταπτυχιακό δίπλωμα από το Παν/μιο της Αθήνας στο Εμπορικό Δίκαιο και θα συνεχίσει για διδακτορικό.

Η Αλέκα είναι κόρη της δικηγόρου Γεωργίας Ρωμαιο, και εγγονή της αξέχαστης Αλεξάνδρας Βακούρου από του Κλαδά.

* **Ο Χαράλαμπος Παν. Βασιλάκος**, από τη Βαμβακού πέτυχε στις Πανελλαδικές εξετάσεις 2002 και είναι πρωτοετής φοιτητής του Τμήματος Φιλολογίας του Παν/ου Αθήνας.

* **Η Μαρία Νικ. Βελδέκη**, από τη Βαμβακού πέτυχε στις Πανελλαδικές εξετάσεις 2002 και είναι πρωτοετής φοιτήτρια στο Τμήμα Οικονομικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης, Παντείου Παν/ου Αθήνας.

Συγχαρητήρια σε όλους!

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Νωρίς έφυγε από τη ζωή η φαρμακοποίδς **Μαρία Κάσσαρη** (γένος Κατράδη).

Ήταν μια γλυκειά, πάντα χαμογελαστή Σπαρτιατοπούλα, κόρη του αείμνηστου καθηγητή μας στο Γυμνάσιο Θηλέων Σπάρτης Γεωργίου Κατράδη και της Ματούλας Σταυροπούλου από του Τσουν. Απαρνηρότους άφησε τον άνδρα της, τα παιδιά της και το εγγονάκι της, την μητέρα της, την αδελφή της Μιμικά, ανίψια, εξαδέλφια και φίλους που την αποκαίριεσαν στο νεκροταφείο του Ζωγράφου με θλίψη.

• Στη Σπάρτη πέθανε η σεβάσμια **Παναγιώτα χήρα Παναγιώτου Κολλαντζιάνου** (γένος Γεωργίου Ρούπα). Άφησε δύο αγαπημένα παιδιά τη Σταθούλα, σύζυγο Παν/ου Καρύγιαννη και τον Γιώργο από τα οποία απόχτησε 6 εγγόνια.

• Στις 12-2-03 πέθανε στις Αμύκλεις ο **Σταύρος Χρηστάκος**. Ήταν παντρεμένος με τη Νίκη Ιω. Πανούση από τις Καρυές, η οποία έφυγε από τη ζωή το 1989. Άφησε 5 καλά παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα.

• Στις 25-2-03 ο **Ντάρμιος Κωνσταντίνος του Παναγιώτου**, 89 ετών.

• Στις 2 Μαρτίου πέθανε και κηδεύτηκε στις Καρυές ο **Γεώργιος Νικ. Παπαδόγιαννης**, σε ηλικία 82 ετών, πατέρας τεσσάρων παιδιών με εγγόνια και δισέγγονα.

• Στις 3 Μαρτίου, κτηνημένος από την επάρτη νόσο, πέθανε και κηδεύτηκε στην Σπάρτη ο **Κώστας Ζαφειράκος**, 65 ετών.

Βαμβακού
Δυστυχώς πολλοί θάνατοι Βαμβακινών συνέβησαν το τελευταίο δίμηνο.

• Στη Ριζά Σπάρτης, όπου ζούσε τα τελευταία χρόνια, πέθανε και κηδεύτηκε ο Βαμβακίτης **Νικόλαος Μέρμηγκας**, σε ηλικία 72 ετών.

• Τέλος Ιανουαρίου 03, πέθανε στο γηροκομείο Μοιάων και κηδεύτηκε στη Βαμβακού, ο **Παναγιώτης Μαρτόπουλος**, 70 ετών.

• Στο Chicago ΗΠΑ πέθανε ο **Βαμβακίτης Χαρίς Νικ. Κορομβόκης**, 58 ετών.

• Στις 19-2-03 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο **Ηλίας Χαρ. Κανατάς** - λόγω κακοκαιρίας δεν ήταν δυνατόν να κηδευτεί στη Βαμβακού, παρά την επιθυμία του.

• Ένα μήνα πριν πέθανε η αδελφή του Μαρία, η οποία

Ευχές για το νέο έτος 2003

Θερμές ευχές προς όλους τους συμπατριώτες για υγεία, χαρά και προκοπή και για το πολυπόθητο αγαθό, την ειρήνη, απευθύνουν μέσω της εφημερίδας μας προς όλους τους συμπατριώτες, ντόπιους και ομογενείς:

- Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας (δημοσιεύσαμε το ευχετήριο στο προηγούμενο φύλλο).
- Ο πανος. Αρχιμανδρίτης κ. Σεβαστιανός Κονιδάρης, από του Τσουν.

- Ο αιδ. πρωθιερέας της Ι. Μητρ. Σπάρτης κ. Γ. Μπιάθρας.

- Ο αιδ. ιερέας Αγίας Ειρήνης Σπάρτης κ. Κυριάκος Αμανατίδης.

- Ο διευθυντής του Ματαθείου Καθιδρύματος κ. Θεόδωρος Ματάλας.

- Ο πρόεδρος κ. Κ. Μπεκιάρης και το Δ.Σ. του Συνδέσμου των Λακεδαιμονίων.

- Ο πρόεδρος κ. Βασίλης Πρεκεζές και το Δ.Σ. του Συνδέσμου Απανταχού Καρυατών.

- Ο πρόεδρος κ. Ι. Βούρβουλης και το Δ.Σ. του Συνδέσμου Απανταχού Βαμβακινών.

- Ο πρόεδρος κ. Βασίλης Γεωργιάδης και το Δ.Σ. της Πνευματικής Εστίας Σπάρτης.

- Ο κ. Γιώργος Κώσας - Εκδόσεις «ΙΔΙΟΜΟΡΦΗ» Σπάρτη.

- Οι διευθύντριες και το διδακτικό προσωπικό του Α.Β.Γ Αρσακείου Δημοτικού Σχολείου Ψυχικού και του Α.Β.Γ.Δ Τοσιτσείου Δημ. Σχολείου Εκάλης.

Οι ομογενείς μας Από ΗΠΑ:

- Κοψιαύτης Πάνος και Βούλια
- Κοιθόβος Δήμος και Λούση
- Διαμαντούρος Κώστας και Ελένη

- Κερκουλάς Μιχάλης και Λουίζα
- Ματθαίου Ηλίας και η Αγγελική

- Ματθαίου Στέλιος και Νίκη
- Κυριαζής Βασίλης και η Μαρία

- Γιαννόπουλος Πάνος και Ελένη
- Κοψιαύτη Σταθούλα

- Σκιούρης Τάκης και Νούλα
Από Καναδά:

- Η Μαίρη Πανοπούλου (γ. Εφοφιάκη)
Από Αυστραλία:

- Ο Κώστας και η Ελένη Βουκιάδη
- Ο Νίκος και η Νίκη Ανδριανάκη

- Η Λέλα και ο Ανδρέας Κόρδαρη
- Η Ελλή και ο Δήμος Κοιθόβος

- Ο Δήμος και η Βίκυ Βουκιάδη
- Ο Νίκος και η Καίτη Γουδέ

κηδεύτηκε στη Βαμβακού.
• Ξαφνικά πέθανε από συγκοπή στην Αθήνα ο **Παναγιώτης Ζορμπάς**, σε ηλικία 70 ετών.

• Στις 18-9-02 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο **Παναγιώτης Ιω. Καθομοίρης**, σε ηλικία 65 ετών. Γεννήθηκε στη Βαμβακού και ήταν το πρώτο από τα καλά παιδιά του Ιωάννη και της Αλεξάνδρας Καθομοίρη. Ζούσε στην Αθήνα. Ήταν παντρεμένος με την Παναγιώτα Μαργακού και είχαν δύο γιους. Δυστυχώς έφυγε νωρίς από τη ζωή και βύθισε στη θλίψη τους αγαπημένους του: σύζυγο, παιδιά, αδελφία, ανίψια και άλλους συγγενείς και πατριώτες.

Τσουν

• Με ήπιη πληροφορήθηκε ότι προ ενός έτους σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα στην Αθήνα ο γιος της Μαίρης Κλημαντήρη που ζει στους Μύλους Αργους νέο παλληκάρι 22 ετών.

Η εφημερίδα μας εκφράζει θερμά συλλυπητήρια σε όλες τις οικογένειες των θανόντων.

Για τις συνδρομές της εφημερίδας μας

Παρακαλώ τους αγαπητούς αναγνώστες της εφημερίδας «ΚΑΡΥΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ» να μην αμελούν να στέλνουν κάθε χρόνο τη συνδρομή τους για να μπορώ να αντιμετωπίζω τα έξοδα και τις δυσκολίες της έκδοσής της. Μπορείτε να στέλνετε τις συνδρομές σας με ταχυδρομικές επιταγές στο όνομά μου Αννίτα Πρεκεζέ, Ψαρρών 10γ 14561 Κηφισιά.

Μη στέλνετε, μετρητά μέσα σε γράμματα γιατί ακόμη και συστημένα χάνονται. Στη Σπάρτη μπορείτε να πληρώσετε τις συνδρομές σας στο κατάστημα υποδημάτων Κουράκου στην πλατεία Σπάρτης, τηλ. 28889.

Στην Αθήνα μπορείτε να πληρώσετε στην πλατεία Κάνιγγος, Σουλτάνη 7, στο κατάστημα του Βαμβακίτη Γιώργου Καθομοίρη, τηλ. 210.3834505. Στον Καναδά μπορείτε να τα δώσετε στον Χρήστο Λάσσο, που έρχεται κάθε χρόνο. Στη Μετβούρνη στη Λέλα Κόρδαρη-Ντάρμιου.

Για το 2003 η ετήσια συνδρομή είναι για την Ελλάδα 10€ για ΗΠΑ 25\$ και για Καναδά και Αυστραλία 40\$.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ - ΚΛΑΡΚ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΧΑΡΗΣ Γ. ΚΟΝΤΑΛΩΝΗΣ

Λεωφόρος ΝΑΤΟ 150 - Ασπρόπυργος
Τηλ.: 5595119-5595120

ΚΑΡΥΕΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ

Εδρα: ΚΑΡΥΕΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
Υπεύθυνη: ANNITA ΓΚΛΕΚΑ-ΠΡΕΚΕΖΕ

ΨΑΡΡΩΝ 10 Γ - ΚΗΦΙΣΙΑ 14561 • ΤΗΛ. - FAX: 010-8076778
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ: Ν. Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ε. ΓΙΑΝΝΑΡΗ 5 11853 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 3468268 FAX 3467155
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: 10 euro
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: 25 \$ USA
ΔΗΜΟΙ - ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ: ΔΡΧ. 150 euro

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ σύζυγος ΓΡΗΓΟΡΗ ΜΑΤΑΛΑ

Καθλωμένη στο κρεβάτι έζησε τα τελευταία χρόνια της ζωής της η Παρασκευή Γρηγ. Ματάλα, αλλά με τις εξαιρετικές φροντίδες του αγαπημένου συζύγου της και των παιδιών της έφθασε στα 85 χρόνια της, οπότε αναπαύθηκε στις 24-2-03 στο σπίτι της, στις Καρυές.

Γεννήθηκε στην Αράχοβα, μοναχοκόρη του Αγγελου Τυροβολά, που καταγόταν από τα Βούρβουρα.

Νεαρή παντρεύτηκε την Γρηγόρη Ματάλα και έζησαν στο χωριό δημιουργώντας μια εξαιρετική οικογένεια με δυο γιούς που σταδιοδρόμησαν άριστα και δημιούργησαν καλές οικογένειες.

Ο Δημήτρης, δασικός, παντρεύτηκε με τη συνάδελφό του Θεοδώρα Εξάρχου, εξελίχθηκαν στα ανώτερα κλιμάκια του Υπουργείου Γεωργίας. Οι δυο κόρες τους, Παρασκευή και Μαριλένα, σπούδασαν ιατρική στην Ιταλία, όπου παντρεύτηκε η Παρασκευή και ζει εκεί με τον άνδρα της και το παιδί τους.

Ο Αγγελος σπούδασε στην Αγγλία και εργάστηκε στην εταιρεία Ρ.Ζ. στην Αφρική, όπου εξελίχθηκε σε διευθυντικό στέλεχος και συνταξιοδοτήθηκε. Παντρεύτηκε με τη Γεωργία Δ. Ντεβέκου έχουν μια εξαιρετική οικογένεια με δύο γιους. Ο Γρηγόρης είναι τελειόφοιτος της Ιατρικής και ο Δημήτρης γυμναστής και πρωταθλητής στο αγώνισμα χόκεϊ επί χόρτου.

Την ημέρα της κηδείας της εκλιπούσης το χιόνι και ο πάγος έκαναν τους δρόμους αδιάβατους, αλλά όλο το χωριό έσπευσε να βοηθήσει, δείχνοντας την ευαισθησία που χαρακτηρίζει τους Αραχοβίτες, αλλά και την αγάπη και τον σεβασμό που αισθάνονταν για την εξαιρετική γυναίκα, τη σεβάσμα θεία Παρασκευή και για ολόκληρη την οικογένεια Ματάλα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Όλους όσους μας συμπαράσθηκαν και με κάθε τρόπο συλλυπήθηκαν για το θάνατο της πολυαγαπημένης μας συζύγου, μητέρας, γιαγιάς και προγιαγιάς **Παρασκευής Γρ. Ματάλα** ευχαριστούμε πολύ.

Επίσης θερμά ευχαριστούμε και θα μας μείνει αξέχαστη η συμμετοχή και η βοήθεια που μας προσέφερε όλο το χωριό στις δύσκολες καιρικές συνθήκες, την ημέρα της κηδείας της.

Ο σύζυγός της, τα παιδιά της, τα εγγόνια της, οι λοιποί συγγενείς.

ΜΑΡΙΑ χ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΟΛΟΒΟΥ

Στις 28-12-02, σε ηλικία 88 ετών, πέθανε στην Αθήνα μια γλυκειά και αξιαγάπητη γυναίκα, η Μαρία Κολοβού.

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αράχοβα και ήταν ένα από τα 8 παιδιά του Παναγιώτη και της Μηλιάς Κουτσόγεωργα.

Παντρεύτηκε τον Παν/τη Κολοβό και δημιούργησαν μια καλή οικογένεια με 4 εξαιρετικά παιδιά που έγιναν όλοι επιστήμονες. Έζησαν αρκετά χρόνια στην Αμερική αλλά πριν από πολλά χρόνια έχασε τον αγαπημένο της σύντροφο και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα. Τα καλά παιδιά της και τα εγγόνια της επισκέπτονταν συχνά τη μητέρα τους, δείχνοντας την αγάπη και το σεβασμό που της άξιζε.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής της ταλαιπωρήθηκε με την υγεία της και παρά τις φροντίδες τους, τα παιδιά της Εφη, Αίμη, Γιώργος και Θεοτόκης δεν κατάφεραν να την κρατήσουν στη ζωή.

Σύμφωνα με την επιθυμία της ενταφιάστηκε στα πατρογονικά της χώματα, στις Καρυές.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους συγγενείς, τους πατριώτες και φίλους, που μας συμπαράσθηκαν στο βαρύ πένθος μας για το θάνατο της λατρευτής μας μητέρας και γιαγιάς **ΜΑΡΙΑΣ Π. ΚΟΛΟΒΟΥ**.

Τα παιδιά της
Τα εγγόνια της

ANNA χήρα ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΝΤΑΡΜΟΥ

Ξαφνικά έφυγε από τη ζωή στις 24-12-02 μια ακόμη εξαιρετική Αραχοβίτισσα, που η ζωή την ανάδειξε άξια κόρη, σύζυγο και μητέρα.

Εφέτος έκανε το τελευταίο από τα πολλά ταξίδια της από την Ελλάδα στον Καναδά για να περάσει τον χειμώνα κοντά στα πολυαγαπημένα της παιδιά, εγγόνια και διεγγόνια, που την τιμούσαν όλα με τον σεβασμό και την αγάπη τους. Η πρωτότοκη κόρη της Λέλα, που ζει στην Μελβούρνη, άνοιξε τις πόρτες της

καρδιάς της για να εκφράσει όλη την αγάπη, την εκτίμηση και τον σεβασμό της ίδιας και των αδελφών της προς την ανεκτίμητη μάνα, μαζί με τον πόνο του αποχωρισμού της.

Ο πόνος μου για τον θάνατο της μανούλας μου είναι ασήκωτος γιατί μας έφυγε ξαφνικά σε 2-3 ώρες και δεν μου έδωσε την ευκαιρία να την προσφάσω, να δω τα ματάκια της ανοιχτά και να της πω πόσο πολύ την αγαπούσα.

Την μια μέρα έμαθα το πικρό μαντάτο και την άλλη μέρα βρέθηκα κοντά στο άψυχο κορμάκι της.

Το ίδιο κι ο αδελφός μου Ντίνος ήρθε από την Ελλάδα για τον τελευταίο ασπασμό. Είμασταν και τα 5 παιδιά της εκεί κι αν η ψυχούλα της μας έβλεπε θα ήταν χαρούμενη.

Γεννήθηκε στην Αράχοβα στις 23-12-1917 και ήταν το πρώτο παιδί του Νικόλα και της Γιωργίτσας Κολοβού.

Το 1935 παντρεύτηκε τον Πάνο Ντάρμιο και απέκτησαν 7 παιδιά (έζησαν τα 5). Η μανούλα μας ήταν μια απλή καλοσυνάτη και ήσυχη γυναίκα που μαζί με τον πολυαγαπημένο μας πατέρα είχαν στόχο τους να μεγαλώσουν την οικογένειά τους σωστά, προσφέροντας ό,τι το καλύτερο ήξεραν και μπορούσαν για να δώσουν καλές βάσεις στα παιδιά τους.

Παρ' όλο που τα χρόνια που μεγάλωναν την οικογένειά τους ήταν δύσκολα χρόνια, ειδικώς κατά την διάρκεια του πολέμου, παρ' όλα αυτά, εργάστηκαν σκληρά για να μη λείψουν τα απαραίτητα στα παιδιά τους. Αργότερα, για να καλυτερέψουν το μέλλον των παιδιών τους αποφάσισαν να μεταναστεύσουν στην Αυστραλία όπου κι εκεί εργάστηκαν και οι δυο σκληρά.

Ατυχώς, όμως ο πατέρας μας έφυγε πρόωγα από τη ζωή και δεν πρόλαβε να δει να εκπληρωθούν όλα του τα όνειρα. Πέθανε κι έμεινε στη φιλόξενη γη της Αυστραλίας το 1971.

Η μάνα μας συνέχισε τον αγώνα μόνη της πλέον μεταναστεύοντας στον Καναδά αυτή την φορά. Κι εδώ η προσφορά της ήταν σημαντική προσφέροντας στα παιδιά, εγγόνια και διεγγόνιά της την αγάπη της, την στοργή και τις πολύτιμες συμβουλές της.

Η μανούλα μας ήταν πονόψυχη, δεν ήταν απαιτητική και χαιρόταν όταν έδινε και έδινε απλόχερα.

Όπως στη ζωή της ήταν σιωπηλή και αθόρυβη έτσι σιωπηλά και αθόρυβα έφυγε από αυτή την ζωή στις 24-12-02 χωρίς να κουράσει κανέναν. Τη γλυκειά μας μανούλα θα τη θυμόμαστε πάντα με ατέραντη αγάπη και μεγάλο σεβασμό.

Μανούλα μας, ας είναι ελαφρύ το χώμα του Καναδά και της πικρής ξενιτειάς που σε σκέπασε.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Όλους όσους μας συμπαράσθηκαν στο βαρύ πένθος μας και με κάθε τρόπο μας συλλυπήθηκαν για το θάνατο της πολυαγαπημένης μας μητέρας, αδελφής, γιαγιάς και προγιαγιάς Άννας Ντάρμιου.

Ευχαριστούμε θερμά.

Τα παιδιά της: Λέλα-Ανδρέας Κόρδαρη, Ντίνος-Πίτσα Ντάρμιου, Γεωργία-Δήμος Αρδάμη, Θεόδωρος-Κάλλη Ντάρμιου, Γιώργος-Αγγελική Ντάρμιου.

Τα εγγόνια: Βούλα, Πέτρος, Νίκος, Νικόλ, Άννα, Άγγελος, Άννα, Πάνος, Θεόδωρος, Σοφία, Παναγιώτης, Άννα, Δημήτρης, Πάνος.

Τα επτά διεγγόνιά της:

Οι αδελφές Μαριγούλα και Κατερίνα.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

**ΚΟΝΤΑΛΩΝΗΣ Φ. & ΣΙΑ ΟΕ
MAGNET ELECTRIC**

- ηλεκτρικές οικιακές συσκευές
- εντοιχιζόμενες συσκευές κουζίνας
- κλιματισμός
- τηλεοράσεις, βίντεο, στερεοφωνικά

ΚΑΤ. 1: ΚΑΛΑΜΩΝ 11 ΤΡΙΠΟΛΗ, ΤΗΛ. 071-239836

ΚΑΤ. 2: ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 11 ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΗ, ΤΗΛ. 0791-25070

ΤΑΞΙ - ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Για όλο το 24ωρο - Για όλη την Ελλάδα

Τηλ.: Αθήνα 5762348 ΘΕΟΛΟΓΟΣ (σπίτι) 0731 - 94602

ΚΑΡΥΕΣ 0731-95200, - 95032 - 95144

Κινητό: 0972699154 - 0944991758

ΧΑΡΗΣ

ΑΘΑΝ. ΓΡΗΓΟΡΗΣ

Σαν κεραιανός ήρθε από το Arlington MA η είδηση ότι ο Χαρής Γρηγόρης έφυ-

γε ξαφνικά από τη ζωή στις 25 Φεβρουαρίου 2003. Η καμπάνα στον Τσούνη κτύπησε λυπητερά για να αναγγείλει σε όλο το χωριό, το θλιβερό μαντάτο. Είναι το χωριό που ο Χαρής γεννήθηκε, μεγάλωσε και έζησε τα νεανικά του χρόνια μέχρι το 1945 που έφυγε και το αγάπησε όσο λίγοι.

Μετά το γυμνάσιο σπούδασε οικονομικά στην Ανωτάτη Εμπορική, διορίστηκε σε τράπεζα, έφυγε για την Αφρική, όπου εργάστηκε στην εταιρεία Τσοχώνη, επέστρεψε, έφυγε για την Αμερική, εγκαταστάθηκε στο "Arlington", όπου και η τελευταία του κατοικία.

Ήταν ένα από τα οκτώ (8) παιδιά του Θανάση και της Λυγερής Γρηγόρη που εγκαταστάθηκαν στον Τσούνη, με καταγωγή από τη Μεγάλη Βρύση, γι αυτό ο Χαρής αγαπούσε εξαιρετικά και τα δύο χωριά. Προϊόντα αυτής της αγάπης του είναι τα βιβλία που έγραψε «ΤΣΟΥΝΗ, ΙΣΤΟΡΙΑ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ - ΑΝΑΜΝΗ - ΣΕΙΣ» και «Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΥΣΗ ΤΟΥ ΧΘΕΣ» (το όμοιο χωριό που ερημώθηκε). Και τα δύο βιβλία αποτελούν μεγάλη προσφορά για τα δύο χωριά και είναι αξιοθαύμαστο πως συγκέντρωσε τόσο υλικό και το παρουσίασε με έναν τρόπο ζωντανό, αυθόρμητο και συναρπαστικό με τόσες λεπτομέρειες που προκάλεσαν ερωτηματικά για το πως θυμόταν όλα αυτά και η απάντησή του (σελ. 2 Τσούνη) ήταν ότι «το χωριό μου και η ολιγόχρονη ζωή μου σ' αυτό, ήταν και εξακολουθεί να μένει στις σκέψεις μου, εδώ στην ξενιτειά, τη μισή μέρα και στα όνειρά μου όλη τη νύχτα».

Άνθρωπος ευαίσθητος, ευγενικός πάντα χαμογελαστός με έξυπνο χιούμορ, είχε πολλούς φίλους οι οποίοι συγκλονίστηκαν στο άκουσμα της θλιβερής είδησης. Και είχε τόσα όνειρα για το καλοκαίρι... Και είχε τόσες λαχτάρες, για την οικογένειά του, να καμαρώσει τις κόρες του Λυγερή και Ευγενία, να χορτάσει παιχνίδια με την εγγονούλα του, να βγει από το νοσοκομείο η αγαπημένη γυναίκα του Ελένη.

Και εκεί που φαινόταν ότι ήταν ο ίδιος βράχος ακλόνητος η καρδιά του τον πρόδωσε και πήρε ξαφνικά τον δρόμο που δεν έχει γυρισμό.

Ας είναι αναπαυμένος. Η καλή του ανάμνηση θα είναι βάλσαμο στον πόνο της γυναίκας του, των παιδιών του, των πολυαγαπημένων του αδελφών, συγγενών και πολλών-πολλών φίλων του.

Τα δυο βιβλία του ασφαλώς του εξασφαλίζουν αιώνια την μνήμη του γιατί στις σελίδες τους θα ζωντανεύει η ψυχή του Χαρή Γρηγόρη, ενός Τσοουναίου που καταγόταν από τη Μεγάλη Βρύση, και αγάπησε πολύ τον τόπο του και τους ανθρώπους του.

**Ενοικίαση
μεγάλου ακινήτου**

Ενοικιάζεται από Κοινωφελές Ίδρυμα τριώροφο κτίριο με υπόγειο επί της οδού Πατησίων 99, συνοδικού εμβαδού 978 τ.μ. Πληροφορίες στο τηλέφωνο: 010-8218610, από 9π.μ. έως 5μ.μ.

Τ Α Ν Ε Α Τ Η Σ Β Α Μ Β Α Κ Ο Υ Σ

Στις 6 Δεκέμβρη 2002 έγινε μνημόσυνο στο χωριό μας, για τη μνήμη των Σπύρου, Ευγενίας, Σταύρου και Κωνσταντίνου Νιάρχου.

Παραβρέθηκαν οι κ.κ. Κωστής Δρακόπουλος πρόεδρος του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος, ο Νομάρχης Λακωνίας κ. Αποστολάκος, ο Δήμαρχος Σπάρτης κ. Ματάλας, ο Διοικητής και ο Υποδιοικητής της Αστυνομικής Διεύθυνσης Σπάρτης, ο Δήμαρχος Οινόυτος κ. Βαλιώτης, ο οποίος ήταν και ο επικεφαλής και δημιουργός της εκδήλωσης, καθώς και

(Γράφει ο Γραμματέας του Συνδέσμου Απανταχού Βαμβακίων κ. Δημ. Λαβασιός)

δημοτικοί σύμβουλοι, και αρκετοί συμπατριώτες μας, παρόλο ότι η εκδήλωση ήταν στην καρδιά του χειμώνα.

Αφού τελείωσε το ιερατικό Μνημόσυνο, εντός του ναού έγιναν οι εξής ομιλίες.

Πρώτος ομιλητής ήταν ο πρόεδρος του Συνδέσμου μας κ. Βούρβουλης ο λόγος του οποίου ακολούθη. Στη συνέχεια ο δήμαρχος Οινόυτος κ. Βαλιώτης στην ομιλία του αναφέρθηκε εκτενέστερα στις προσφορές των α-

ειμνήστων Σπύρου και Ευγενίας Νιάρχου στο παρελθόν αλλά και τα έργα που έγιναν στο χωριό μας από το Ίδρυμα "Σταύρος Νιάρχος" και σε ολόκληρο το νομό μας αλλά και τον μηχανογραφικό εξοπλισμό του δήμου και το λεωφορείο, έργα τα οποία και εγκαινιάσαμε.

Τέλος έκλεισε τις ομιλίες ο πρόεδρος του Ιδρύματος κ. Κωστής Δρακόπουλος, ο οποίος ευχαρίστησε τον δήμαρχο κ. Βαλιώτη, το-

νίζοντας ότι όλα τα έργα στο χωριό μας, την επίβλεψη των οποίων είχε, τελείωσαν με τον καλύτερο τρόπο.

Στη συνέχεια στην πλατεία του χωριού μας και δίπλα στην προτομή του αείμνηστου Σπύρου Νιάρχου τοποθετήθηκε η προτομή και του αείμνηστου Σταύρου, του γιου του, τα αποκαλυπτήρια του οποίου έκανε ο κ. Κωστής Δρακόπουλος και εγκαινίασε όλα τα έργα που έγιναν με την προσφορά του Ιδρύματος. Ακολούθησε δεξίωση προς τιμή των επισήμων.

Ομιλία του προέδρου του Συνδέσμου Απανταχού Βαμβακίων κ. Ιάσωνα Βούρβουρη

Για το Σύνδεσμο των Απανταχού Βαμβακίων η σημερινή ημέρα είναι ιστορική και θα μείνει ιστορική διότι σήμερα τιμούμεν το εκλεκτότερο τέκνο της Βαμβακούς, τον παγκοσμίας ακτινοβολίας Σταύρο Νιάρχο και συνάμα εγκαινιάζουμε τα έργα που έγιναν με χρήματα του Ιδρύματος Σ. Νιάρχου. Εδώ και πολλά χρόνια η οικογένεια Νιάρχου βοηθά την Βαμβακού για να συνεχίσει να υπάρχει.

Η αρχή έγινε από τον Σπύρο Νιάρχο που, πρόεδρος τότε του Συνδέσμου μας, με ενέργειές του και με χρήματά του και χρήματα των ομογενών μας έφερε στα σπίτια μας το νερό. Συνέχισε η Ευγενία Νιάρχου που με πρωτοβουλία της και με εισήγησή της στο γιο της Σταύρο έφερε το ηλεκτρι-

κό ρεύμα στην Βαμβακού.

Τώρα συνεχίζει το Ίδρυμα Σ. Νιάρχος με τα έργα που εγκαινιάζουμε σήμερα.

Και πιστεύουμε ακράδαντα ότι θα συνεχίσει να προσφέρει όταν υπάρχει ανάγκη. Όλοι εμείς οι Βαμβακίτες θεωρούμε μεγάλη μας τιμή που οι ρίζες του Σ. Νιάρχου είναι Βαμβακίτικες, γι' αυτό όταν μας ρωτούν από ποιο χωριό είσθε απαντούμε από την Βαμβακού, το χωριό του Σ. Νιάρχου.

Τελειώνοντας δηλώνω από τη θέση αυτή ότι οι απανταχού Βαμβακίτες θα είναι εσαεί ευγνώμονες στην οικογένεια Νιάρχου.

Ιάσων Βούρβουλης

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ Κ. ΒΑΛΙΩΤΗ

Πανσιολογιότητα, Αιδεσιμότητα, κύριε Νομάρχα, κύριε Δήμαρχε Σπάρτης Υψηλοί προσκεκλημένοι μας, Κυρίες και Κύριοι, Συναισθήματα ιδιαίτερα, μας διακατέχουν σήμερα, τα οποία μας προκαλούν:

Χαρά, γιατί μαζί μας βρίσκονται τα μέλη του Ιδρύματος "ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ"

Συγκίνηση αλλιά και ευγνωμοσύνη, γιατί θα αποκαλύψουμε την προτομή του αείμνηστου "ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ", στη γενέτειρα των προγόνων του, την Βαμβακού.

Ευγνωμοσύνη, γιατί μέσω του Ιδρύματος, που άφησε παρακαταθήκη ο αείμνηστος "ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ" χρηματοδοτήθηκαν έργα στην Βαμβακού και στο δήμο ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ.

Ικανοποίηση, γιατί σήμερα θα εγκαινιάσουμε αυτά τα έργα, που άλλαξαν σημαντικά την όψη της Βαμβακούς.

Κυρίες και κύριοι,

Όταν τον Φεβρουάριο του 1999, εκπρόσωποι του Ιδρύματος, επισκέφθηκαν τον νεοσύστατο τότε δήμο μας και μας εξέφρασαν την επιθυμία για την εκτέλεση κοινωφελών έργων στη Βαμβακού, αλλιά και στον δήμο μας, νοιώσαμε μεγάλη συγκίνηση, ευθύνη αλλιά και υποχρέωση.

ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ, γιατί συνεχίζεται, μέσω του Ιδρύματος η προσπάθεια που είχε ξεκινήσει ο αείμνηστος ΣΠΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ, πατέρα του ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ, για την εκτέλεση κοινωφελών έργων, στη γενέτειρα. Ο αείμνηστος ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ, έχοντας οδηγό, τις συμβουλές του πατέρα του, ηλεκτροδότησε το χωριό Βαμβακού, σε περίοδο μάλιστα, που δεν είχαν ρεύμα πόλεις και χωριά, πολύ μεγαλύτερα της ΒΑΜΒΑΚΟΥΣ. Το κοινωφελές έργο του, συνεχίζει τώρα πια το Ίδρυμα "ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ" που μέσα στους σκοπούς του είναι η χρηματοδότηση κοινωφελών έργων σε όλη την επικράτεια.

ΕΥΘΥΝΗ, γιατί η πρόταση των έργων, που θα προτείναμε στο Ίδρυμα, μέσα στον Μάρτη του 1999, θα έπρεπε να ήταν πρόταση ρεαλιστική-υλοποιήσιμη, που θα βελτιώνει, την γενικότερη όψη του χωριού, τις συνθήκες ζωής των κατοίκων, και θα προσέδιδε καινούργιους κατοίκους ή επισκέπτες.

ΕΥΘΥΝΗ και ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ, ταυτόχρονα, προς τα μέλη του Ιδρύματος, που μας εμπιστεύθηκαν τη διαχείριση χρημάτων του Ιδρύματος, που θα έπρεπε να διαχειριστούμε με πλήρη διαφάνεια, αλλιά και ευθύνη για την τήρηση του χρονοδιαγράμματος, υλοποίησης των έργων.

Ο κ. Ευάγγελος Βαλιώτης, πρώτος δήμαρχος του νεοσύστατου Δήμου Οινόυτος επανεκλέχτηκε για δεύτερη φορά με ποσοστό επιτυχίας 62,3%

ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ, απέναντι στο θεσμό της Αυτοδιοίκησης, διότι δεν έπρεπε να αποτύχουμε στην διαχείριση και υλοποίηση τέτοιων έργων, τηρώντας κυρίως τη διαφάνεια σε όλα τα στάδια.

Ξέραμε, όμως τις αντικειμενικές δυσκολίες του χειρήματος.

Ο δήμος μας, λειτουργούσε, μόλις ένα μήνα. Δεν είχε καν οργανωμένες υπηρεσίες.

Δεν είχε ούτε τεχνική ούτε ταμειακή υπηρεσία.

Αντιμετώπιζε προβλήματα συνοχής.

Αντιμετώπιζε την εν μέρει δικαιολογημένη, δυσπιστία των κατοίκων, για την εκτέλεση των έργων από τον Δήμο και όχι από τις άλλες Κοινοτικές Αρχές.

Όταν οι εκπρόσωποι του Ιδρύματος, αποχώρησαν, την Δευτέρα 8 Φεβρουαρίου 1999 από τη Βαμβακού, άρχισε ο αγώνας δρόμου.

Θα έπρεπε σε 20 μέρες να συντάξουμε προμελέτες για τα έργα που είχαν προταθεί για υλοποίηση και να τις υποβάλουμε αρχές Μαρτίου, στο Ίδρυμα.

Τελικά, με τη μεγάλη συμβολή της Τεχνικής Υπηρεσίας Δήμων και Κοινοτήτων, τα καταφέραμε. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω τον προϊστάμενο της ΤΥΔΚ κ. Κοκκοβά, και τους συντάκτες των προμελετών, κυρίως Μπαρμπαγιάννη, Οι-

κονομόπουλο, Μυλωνά και Καθαβρυτινό, που χωρίς τη βοήθειά τους, δεν θα μπορούσαμε να υποβάλουμε πρόταση.

Υποβάλλουμε την πρότασή μας, στο Ίδρυμα έχοντας κατ' αρχήν την στήριξη του αξιότιμου κ. Δρακόπουλου, μέλους της Διοίκησης του Ιδρύματος.

5 Μαΐου 1999, ήλθε επίσημα η έγκριση.

Καταλαβαίνετε την μεγάλη ικανοποίησή μας αφού εγκρίθηκε καθ' ολοκληρίαν η πρότασή μας! Συγκεκριμένα για το χωριό Βαμβακού Χρηματοδοτήθηκαν τα έργα:

- Ολοκλήρωση της αντικατάστασης του εσωτερικού δικτύου ύδρευσης
- Πλακόστρωση κεντρικού δρόμου και εγκατάσταση παραδοσιακών φωτιστικών

- Διαμόρφωση του Δημοτικού κτιρίου, που βρίσκεται πάνω από την πλατεία του χωριού, σε ξενώνα και κέντρο επισκεπτών.

- Ανακαίνιση του πρώην Κοιν/κού καταστήματος, που χρησιμοποιείται και σαν Ιατρείο.

- Αποπεράτωση της αιογράφησης της Κεντρικής εκκλησίας του χωριού.

- Διαμόρφωση του χώρου της πλατείας "Προφήτη Ηλία" και ροθιογίου.

- Βελτίωση του δρόμου προς Αγία Τριάδα, όπου και το τοπικό κοιμητήριο και υδροδότηση του εκεί χώρου.

- Διαμόρφωση του κτιρίου του παλαιού σχολείου.

- Ανάπλαση του χώρου της πηγής "Κάτω Βρύση".

Σημείωση εφημερίδας

Θα δημοσιεύσουμε στο επόμενο φύλλο τη συνέχεια της ομιλίας του δημάρχου Οινόυτος κ. Βαλιώτη διότι είναι βέβαιο ότι θα ενδιαφέρει όλους τους Βαμβακίτες, όπου γης, να διαβάσουν πως έγινε η ολοκλήρωση αυτών των σημαντικών έργων στο χωριό τους. Επίσης πιστεύω ότι η ομιλία είναι ενδιαφέρουσα και για πολλούς κατοίκους του Δήμου Οινόυτος και άλλων Δήμων και Κοινοτήτων του νομού μας.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΒΑΜΒΑΚΟΥΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Με τον καθιερωμένο εκκλησιασμό εορτάσθηκε και φέτος ο πολιούχος και προστάτης του χωριού μας ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ. Λειτουργήσε ο αιδεσιμότατος ΠΑΠΑΓΙΩΡΓΗΣ ΜΠΛΑΘΡΑΣ και αρκετός κόσμος παρκοδοούθησε τη λειτουργία.

Από τον εορτασμό του Αγίου Χαράλαμπος στη Βαμβακού.

Θα έρχονταν περισσότεροι αλλιά λόγω καιρού (χιόνια και πάγος) και λόγω ημέρας (Δευτέρα) ήταν αδύνατο να έρθουν.

Έγινε αρτοκλασία υπέρ υγείας του Δ.Σ. και των μελών του Συνδέσμου των Απανταχού ΒΑΜΒΑΚΙΤΩΝ.

Από την Αθήνα και την Σπάρτη οι Βαμβακίτες ήρθαν με δικά τους μέσα. Από την Αμερική όπως και πέρυσι είχε έρθει ο Γιώργος ο Χούπης ειδικά για να παρευρεθεί στην λειτουργία του Αγίου.

Όταν τελείωσε η λειτουργία, κατά την διάρκεια της κλήρωσης των δώρων, έκανε πάρα πολύ κρύο και συγχρόνως έπεφταν και νιφάδες χιονιού πυκνές, με αποτέλεσμα ο κόσμος να πάρει ένα καφέ βιαστικά και να φύγει αμέσως φοβούμενος τον καιρό. "ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΜΕ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ".

Υ.Γ. Η μεγάλη βροχόπτωση έκανε και στο χωριό μας αρκετές ζημιές. Βύθισε ο δρόμος στην είσοδο του χωριού από ΚΑΡΥΕΣ. Στη θέση ΜΕΛΙΓΑΛΑ προς κοιμητήριο έχει πέσει ένας μεγάλος βράχος. Πολλά υπόγεια πλημμύρισαν. Το ποτάμι μεγάλωσε το πλάτος του παρασύροντας πολλά κτήματα. Επίσης το επάνω χωριό είναι χωρίς νερό λόγω σπασμένης σωλήνας στη θέση ΜΠΑΡΚΑΣΗ. Το υπόλοιπο τροφοδοσίας με ένα λάστιχο από την ΠΕΡΑ ΒΡΥΣΗ.

Γιάννης Βεθδέκης

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΚΩΝΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Με ανακοίνωση η Π.Ο. αναγγέλει ότι το 56ο ετήσιο συνέδριο θα γίνει στο Σικάγο από 24 έως 29 Ιουνίου 2003 στο Doubletree Hotel in Skokie Illinois, located at 9599 Skokie Boulevard, Skokie IL. 60077. Εξασφαλίστηκε ειδική τιμή \$109,00 για δίκλινο δωμάτιο. Καλούνται τα μέλη με τις οικογένειές τους και τους φίλους τους να κλείσουν δωμάτια τηλεφωνώντας στο 847-679-7000 ή 800-222-TREE.

ΤΑΞΙ ΚΑΡΥΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΤΡΟΥΜΠΑΡΗΣ

ΤΗΛ. ΠΙΑΤΣΑΣ (0731) 995144 - 95347 - 95348
ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ (0731) 26878 - 26997 ΚΙΝΗΤΟ: 0944 - 457299

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Ευγενίδειο Θεραπευτήριο Παπαδιαμαντοπούλου 20
ΤΗΛ.: 010 72.90.135
ΙΑΤΡΕΙΟ: Αρτάκης 44 171 24 Ν. ΣΜΥΡΝΗ
ΤΗΛ.: 010 9373242 - ΚΙΝ.: 0945 857361
e-mail:cpapadimitr@hotmail.com

ΠΩΛΗΣΕΙΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ στον Άγιο Πέτρο Κυνουρίας, παλαιά πετρόχτιστη αρχοντική κατοικία, γωνιακή, διώροφη. Σε πανοραμική θέση πάνω στο δρόμο απέναντι από την εκκλησία της Παναγίας, σε οικόπεδο 750 τ.μ. Το ισόγειο είναι 125 τ.μ. και ο όροφος 112 τ.μ. με 2 μπαλκόνια. Είναι συντηρημένο και κατοικήσιμο. Πληροφορίες τηλ: 0421-35005 ή 0421-35392, κινητά: 0944-216084 και 0944-557139.

ASSORTI
FASHION FORUM

BERTO LUCCHI, AVIREX, UNLIMITED, SCHOTT, CAMARO, MORITZ, 3 GUYS, YIANNIS ZIRO, SONNETI

Ανδρικό ντύσιμο για όλες τις ηλικίες επίσημο, σπορ και καθημερινό.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ & ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΟΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ 66 & ΒΡΑΣΙΔΙΟΥ • ΣΠΑΡΤΗ ΤΗΛ.: (0731) 23215

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Δυστυχώς, δεν συγκεντρώθηκε ικανοποιητικός αριθμός αφού οι περισσότεροι προτίμησαν να πάνε με τα ιδιωτικά αυτοκίνητά τους. Η εκκλησία ήταν γεμάτη κόσμο και η θεία λειτουργία ήταν καταλυτική αφού έψαλλε η εξαιρετική χορωδία Τρίπολης "Ο Ορφείας" που τίμησε και πάλι το χωριό μας με την παρουσία της. Η αρτοκλασία του Συνδέσμου μας και πολλών εορταζόντων και τιμώντων το όνομα του Αγίου Ανδρέα έδωσαν τον συνήθη τόνο του εορτασμού, με την ανταλλαγή των ευχών "Χρόνια πολλά και του χρόνου, βοήθειά μας ο 'γιος Ανδρέας".

Το μεσημέρι ο Σ.Α.Κ. παρέθεσε γεύμα στα μέλη της χορωδίας "Ορφείας" καθώς και στα μέλη του και σε πολλούς φίλους και πατριώτες, στην ταβέρνα της Αρετής και Τάκη Κουτσόγιωργα, η οποία γέμισε απ' άκρη σ' άκρη. Εκεί το καλό φαγητό και το κρασί μαζί με τα τραγούδια της χορωδίας έφεραν, εξαιρετικό κέφι σε όλους. Ο πρόεδρος του ΣΑΚ Β. Πρεκετές ευχαρίστησε τη χορωδία για την συμμετοχή της στον εορτασμό και όλα τα μέλη και τους φίλους που παραβρέθηκαν. Επιστρέφοντας στα σπίτια τους, όλοι συμφωνούσαν ότι ο εφетινός εορτασμός ήταν από τους πιο επιτυχημένους. Και του χρόνου!

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

Μια ακόμη ωραία συνάντηση οργάνωσε ο Σύνδεσμος Απανταχού Καρυατών για το μεσημέρι της Κυριακής 26 Ιανουαρίου 2003, στην Πλασιώτικη ταβέρνα του Κρητικού, στην οδό Μνησικλέους κάτω από την Ακρόπολη. Παρόλο ότι ο καιρός ήταν πολύ χειμωνιάτικος πάρα πολλά μέλη και φίλοι του Συνδέσμου μας συγκεντρωθήκαμε στην "Παλιά ταβέρνα του Κρητικού" όπου απολαύσαμε το πλούσιο φαγητό και την ωραία ζωντανή μουσική από την ορχήστρα του κέντρου.

Πολύ ευχάριστη ήταν η παρουσία πολλών νέων, οι οποίοι έφεραν και τα παιδιά τους και η αίθουσα πήρε άλλη λάμψη από τα πανέμορφα παιδάκια, αγόρια και κορίτσια, που διασκέδασαν με τους γονείς τους, παππούδες και γιαγιάδες.

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου, γιατρός Βασίλης Πρεκεζές. Καλωσόρισε όλους και κόνιοντας την πρωτοχρονιάτικη πίττα, ευχήθηκε καλή χρονιά με υγεία και κάθε καλό σε όλους τους παρευρισκόμενους, στο χωριό μας και στους ξενιτεμένους μας και κάλεσε τους νέους να πλαισιώσουν τον Σύνδεσμο για να ανανεώνεται και να συμμετέχουν ενεργά όλοι.

Η ατμόσφαιρα ήταν πολύ ευχάριστη, πολλοί χόρεψαν με κέφι και όλοι ευχήθηκαν και του χρόνου.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΩΡΑΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ Α.Κ. ΣΤΗΝ "ΠΑΛΙΑ ΤΑΒΕΡΝΑ ΚΡΗΤΙΚΟΥ" ΣΤΗΝ ΠΛΑΚΑ - ΓΕΥΜΑ ΜΕ ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ 2003

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΛΕΙΟΣΗΜΕΙΩΤΑ

♥ Ο τέως νομάρχης Λακωνίας κ. Γρηγόρης Αποστολάκος, αφού υπηρέτησε 8 χρόνια στη θέση για την οποία τον εξέλεγε με μεγάλη πλειοψηφία ο Λακωνικός λαός, μετακόμισε στην Αθήνα, όπου η νέα δήμαρχος Αθήνας κ. Ντόρα Μπακογιάννη τον τοποθέτησε στη θέση του Γεν. Γραμματέα του Δήμου.

*****

40 χρόνια πλούσιας προσφοράς γιόρτασε η Πνευματική Εστία Σπάρτης (ΠΕΣ)

♥ Το Σάββατο 14 Δεκεμβρίου γιορτάστηκαν στη Σπάρτη τα 40 χρόνια συνεχούς λειτουργίας και εξαιρετικής προσφοράς της ΠΕΣ. Σε μεγάλη συγκέντρωση μελών και φίλων της τιμήθηκαν για τη συνεισφορά τους στη λειτουργία της ΠΕΣ ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ευστάθιος, ο ακαδημαϊκός κ. Χρ. Χρήστου, και οι καθηγητές κ. Νίκος Ζίας, Στέφανος Σίνος και Άγγελος Δεληβοριάς.

Να σημειωθεί εδώ ότι μαζί με τα 40 χρόνια λειτουργίας του τιμημένου με Αργυρό Μετάλλιο Ακαδημίας Αθηνών Λακωνικού πνευματικού ιδρύματος, γιορτάζει και ο άξιος πρόεδρος κ. Νίκος Γεωργιάδης τα 40 χρόνια της προεδρίας του.

Φανερά, συγκινημένοι έκανε ένα σύντομο απολογισμό των δραστηριοτήτων και του έργου γενικά της Εστίας, το οποίο με εγκωμιαστικούς λόγους ανέδειξαν όλοι οι ομιλητές.

Ευχόμαστε να έχει συνεχή ανοδική πορεία η ΠΕΣ και ο Νίκος Γεωργιάδης να γιορτάσει και άλλες 10ετίες ως πρόεδρος.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΜΑΤΑΛΑΙΩΝ

Στις 15 Φεβρουαρίου 2003, στον χώρο της ΣΤΟΑΣ ΜΑΤΑΛΑ, έγινε συγκέντρωση των φερόντων το επώνυμο ΜΑΤΑΛΑΣ.

Η συγκέντρωση αυτή έγινε με πρωτοβουλία του ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ-ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΑΤΑΛΑ -Δικηγόρου-Γενικού Γραμματέα του Συνδέσμου των εν Αττική Λακεδαιμονίων και του ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΑΤΑΛΑ -Πολιτικού Μηχανικού-Γενικού Διευθυντή του Ιδρύματος.

Παρευρέθηκαν πολλά μέλη της οικογένειας, όπως οι: ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΜΑΤΑΛΑΣ -ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ- Πρώην Δήμαρχος Σπάρτης, ΛΙΖΑ ΜΑΤΑΛΑ ΔΙΚΣΤΙΚΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΤΑΛΑΣ - Πρώην Διευθυντικό Στέλεχος Πολυεθνικής Εταιρείας και λοιποί.

Στη συγκέντρωση τα μέλη της Οικογένειας ενημερώθηκαν για το νέο τρόπο επιλογής υποτρόφων του Ιδρύματός μας.

Ευχάριστη έκπληξη της συγκέντρωσης αποτέλεσε το γεγονός της συμμετοχής σε αυτήν ενός "χαμένου" τμήματος της Οικογένειας.

Τέλος, ο διευθυντής του Τμήματος δεσμεύτηκε να αποτελεί τον συνδετικό κρίκο των "ΜΑΤΑΛΑΙΩΝ" και να βοηθήσει στην ανάπτυξη των μεταξύ των σχέσεων.

Δημοσθένης - Θεόδωρος και Δημοσθένης Ματάλας.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΦΙΞΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

- Στην Αράχοβα πέρασε τις Χριστουγεννιάτικες διακοπές του ο Ντίνος Κοψιαύτης, που σπουδάζει ιατρική στο Πανεπιστήμιο του Charleston S.C. μαζί με τον πατέρα του Πάνο και την εξαδέλφη του Ιωάννα Κοψιαύτη.

- Από την Καλιφόρνια, ήρθαν αρχές Δεκεμβρίου για να δουν την άρρωστη μητέρα τους ο Γιώργος και ο Θεοτόκης Κοηρός. Δυστυχώς την είδαν για τελευταία φορά, αφού, στο τέλος του Δεκέμβρη η σεβάσμια μητέρα τους έφυγε από τη ζωή.

- Το Φεβρουάριο ήρθε από το Chicago ο Γιώργος Χούπης και όπως κάθε χρόνο, δεν παρέλειψε να έρθει στη χιονισμένη Βαμβακού την ημέρα της εορτής του ποηίου του Αγίου Χαραλάμους.

- Τη χιονισμένη Βαμβακού απόλαυσε και ο Γιώργος Λούπος, ο οποίος κάνει ποδήλατα ταξίδια ανάμεσα στο Λονδίνο, τη Νίκαια και στην Ελλάδα (Αθήνα - Τσουνη - Βαμβακού).

- Από Αυστραλία γύρισε η Μαριγούλα Κοηρού Μουγκάση, όπου έμεινε 3 μήνες κοντά στα αγαπημένα ανήψια της.

Καθώς ήθθαν όλοι!

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ
ΠΟΛΙΤΕΙΑ
FM 90.7

ΝΟΤΙΑ ΛΑΚΩΝΙΑ 91.5 ΜΗz

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΩΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ 24, 231 00 ΣΠΑΡΤΗ
ΤΗΛ: 07310 89240, 07310 89241, FAX: 07310 89242

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟ - ΙΟΛΟΓΙΚΟ - ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ -
ΒΙΟΧΗΜΙΚΟ - ΟΡΜΟΝΟΛΟΓΙΚΟ - ΑΝΟΣΟΛΟΓΙΚΟ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΘ. ΓΚΟΥΖΟΥΛΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΒΙΟΠΑΘΟΛΟΓΟΣ - ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ

Ευαγγελιστρίας 33 Σπάρτη

Τηλ. 07310-23063 κιν. 097-2323547

Δεχόμεθα ασφαλισμένους από όλα τα ταμεία.

ΜΑΡΙΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ

ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ & ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ:

• Αμοιβαία Κεφάλαια (Mutual Funds) - Αγορές και Πωλήσεις Ακινήτων

ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ:

• Τραπεζικές (καταθέσεις συναλλάγματος) - Χρηματοπιστωτικές
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΛΑΤΕΣ ΜΑΣ, ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ ΚΑΙ:
* Ασφαλίσεις Αυτοκινήτων - Κατοικιών

Γραφείο, οδός Κων/νου Παλαιολόγου 126 στην Σπάρτη.
Τηλ.: 0731-22680-25680 ή κινητό 0932.232.751, Fax: 0731-23565.

e-mail: dmarinou@hellasnet.gr

Παναγιώτης Μπαρμπαγιάννης
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Master Παιδοδοντιατρικής Royal London Hospital
Επιστημονικός Συνεργάτης Πανεπιστημίου Αθηνών

Ιατρείο: Διοσκούρων 31, 2ος όροφος
23100 Σπάρτη τηλ. 0731026668

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΣΧΟΛΗ ΣΤΗ ΣΠΑΡΤΗ

Με πολλή χαρά οι Λάκωνες πηροφορήθηκαν το χαρμόσυνο άγγελμα ότι από το επόμενο ακαδημαϊκό έτος 2003-2004 θα λειτουργήσει στη Σπάρτη Σχολή του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου με προοπτική ίδρυσης και Ινστιτούτου Βυζαντινών Σπουδών, ενώ παράλληλα παραμένει ανοικτό το θέμα του ΤΕΙ, για το οποίο υπάρχει βάσιμη αισιοδοξία.

Τα ευχάριστα αυτά νέα για τους Σπαρτιάτες και για όλους τους Λάκωνες τα ανήγγειλαν κατά τη διάρκεια ειδικής συνέντευξης που έδωσαν στη Νομαρχία ο σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ευστάθιος, ο τ. Νομάρχης κ. Αποστολάκος και ο τ. Δήμαρχος Σπάρτης κ. Ματάλλης. Όλοι ξέρουν ότι στη Σπάρτη θα λειτουργήσει η Πανεπιστημιακή Σχολή από του προσεχούς ακαδημαϊκού έτους χάρη στην κτιριακή προσφορά της Μητροπόλεώς μας, η οποία φανερώσει περύτερα το συνεχές ενδιαφέρον και τις αλληλεπληθείς ενέργειες του Ποιμενάρχου μας κ. Ευσταθίου, ώστε να έχουμε αυτό το αίσιο και ευχάριστο αποτέλεσμα.

Στην εν λόγω κοινή συνέντευξη ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων είπε και τα εξής: "Σήμερα όσα θα σας πούμε είναι αποφάσεις, δεν είναι υποσχέσεις. Έχουμε να σας πούμε αυτά που μας είπανε υπεύθυνα πλέον κατά τη σύσκεψη στην Τρίπολη. Πρώτον, η διοικούσα επιτροπή έχει ομόφωνα εισηγηθεί την ίδρυση πανεπιστημιακής σχολής στη Σπάρτη. Και μαζί με αυτήν την εισήγηση έχει κάνει και μια επιπρόσθετη, να λειτουργήσει Ινστιτούτο βυζαντινών σπου-

δών εδώ στη Λακωνία, εφόσον είναι διάσπαρτος ο τόπος από βυζαντινά και μεταβυζαντινά μνημεία. Δεύτερον, έχουμε στα χέρια μας την ομόφωνη απόφαση του υπουργικού συμβουλίου, η οποία και δεν ανακαλείται. Τρίτον, η υπόσχεση που μας δόθηκε είναι ότι από το 2003 θα λειτουργήσει το ένα τμήμα της σχολής. Ο κ. πρύτανης ζήτησε τη συμπράταση των τοπικών αρχών, την οποία και υποσχεθήκαμε. Όχι ότι το κράτος δεν έχει χρήματα να διαθέσει, αλλά θέλει το έμπρακτο ενδιαφέρον της τοπικής κοινωνίας.

Ως προς την υποδομή: Από μέρους της Εκκλησίας θα παραχωρηθούν τουλάχιστον για δύο χρόνια τα κτίρια της Μητροπόλεως η Στέγη Νεότητας, και η Νεανική Γωνιά. Επίσης επειδή η Εκκλησία είναι η μάνα και αγαπάει τον λαό της, αγαπάει τα παιδιά της ιδιαίτερα, είναι υποχρεωμένη να κάνει θυσίες και γι αυτά. Γι αυτό και τον ένα εκ των δύο παικτών υπαλλήλων της Μητροπόλεως, είπα ότι θα τον παραχωρήσω στο πανεπιστήμιο ούτως ώστε γραμματειακά να υποστηριχθεί η σχολή στο ξεκίνημά της".

Την τεράστια αυτή προσφορά της Μητροπόλεώς μας και προσωπικά του Σεβ. Μητροπολίτη μας τόνισαν εμφαντικά στη συνέχεια ο Νομάρχης Λακωνίας και ο Δήμαρχος Σπάρτης. Είναι δε βέβαιον ότι όλοι οι Λάκωνες αντιλαμβάνονται την καθοριστική και αποφασιστική σημασία που έχει αυτή η προσφορά της Εκκλησίας μας.

(Αναδημοσίευση από το περιοδικό της Ιεράς Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης "Όσιος Νίκων ο Μετανοείτε")

Άνοιξε το Μουσείο της Ελιάς

Το Μουσείο της Ελιάς και του Ελληνικού Λαδιού ανοίγει τις πόρτες του για το κοινό. Με αυτόν τον τρόπο η κοινότητα της Σπάρτης θα έχει την ευκαιρία να έρθει σε πρώτη επαφή με έναν σημαντικό πόλο έλξης της πόλης, ο οποίος αναμένεται σύντομα να προσελκύσει επισκέπτες από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Το Μουσείο στεγάζεται στο ανακαινισμένο κτίριο της Παλιάς Ηλεκτρικής, ιδιοκτησίας του Δήμου Σπαρτιτών, στην οδό Όθωνος-Αμαθίας 129. Δημιουργήθηκε από το Πολιτιστικό Τεχνολογικό Ίδρυμα ΕΤΒΑ, με χρηματοδότηση από τη Γενική Γραμματεία Περιφέρειας Πελοποννήσου και διευθύνεται και λειτουργεί από το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομήρου Πειραιώς.

Στην έκθεση η οποία οργανώνεται σε ενότητες, που αναπτύσσονται στους δύο ορόφους του Μουσείου, προβάλλεται η παραγωγή της ελιάς και του ελληνικού λαδιού διαχρονικά, αναδεικνύοντας τη σημασία τους στην οικονομία και τη διατροφή, τις πολλαπλές χρήσεις του λαδιού, τις ιδιαίτερες της καλλιέργειας της ελιάς και την εξέλιξη της τεχνολογίας των ελαιολιπιδίων στην Ελλάδα, από την αρχαιότητα μέχρι και τον 20ο αιώνα.

Το Μουσείο της Ελιάς και του Ελληνικού Λαδιού θα είναι ανοικτό καθημερινά, εκτός Τρίτης από τις 10 π.μ. έ-

ως τις 4 μ.μ.
Μετά τις 10 Ιανουαρίου 2003 θα λειτουργήσει κανονικά, ενώ σύντομα θα πραγματοποιηθούν και τα επίσημα εγκαίνια.

Μουσείο της Ελιάς και του Ελληνικού Λαδιού
Διεύθυνση Όθωνος Αμαθίας 129, Σπάρτη 231 00
Τηλ.: 27310-89315

Από την Σπαρτιάτικη εφημερίδα "Λακωνική Επικαιρότητα" αναδημοσιεύουμε την παραπάνω είδηση διότι η ελιά είναι το εθνικό μας δένδρο και το λάδι ένα ευλογημένο και πολύτιμο για την υγεία μας προϊόν.

Καθιερώνεται στα πεδινά του νομού μας αλλιά και οι κάτοικοι των ορεινών χωριών, έχουν αγοράσει και διατηρούν ελαιοπεριβόλα από τους Βουτιάνους μέχρι τη Σκάλα Λακωνίας. Μάλιστα πολλοί νέοι καλλιεργητές από τα χωριά μας εφαρμόζουν βιολογική καλλιέργεια ελαιοδένδρων στα κτήματά τους.

Συμφωνώ με το δημοσίευμα, ότι η ίδρυση και η λειτουργία του Μουσείου αυτού είναι ένα σπουδαίο απόκτημα για την πόλη της Σπάρτης και το νομό μας και ένα δείγμα σεβασμού και τιμής για την ελαιοκαλλιέργεια και τους ελαιοκαλλιεργητές της Λακωνίας.

A.Γ.Π.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ

Τοποθετούνται συστήματα ασφαλείας - Ηλεκτρικοί πίνακες - Τηλεφωνικά κέντρα σε οικίες, γραφεία, καταστήματα από εξειδικευμένους τεχνίτες
Τηλ. 3834505 - 3840356

ΘΕΟΤΟΚΗΣ Γ. ΝΤΑΡΜΟΣ
Μηχανικός ΕΜΠ - Κατασκευαστής ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

Ανέγερση πολυτελών συγκροτημάτων διαμερισμάτων και μεζονετών υψηλής αρχιτεκτονικής - αισθητικής
Τηλ. 63.95.007, 0944-706417

ΝΕΟΙ ΥΠΟΤΡΟΦΟΙ ΤΟΥ ΜΑΤΑΛΕΙΟΥ ΚΑΘΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Με ευχαρίστηση δημοσιεύουμε τα ονόματα φοιτητών-φοιτητριών, μαθητών-μαθητριών, και ενός αριστούχου μεταπτυχιακών σπουδών, οι οποίοι ανακηρύχθηκαν υπότροφοι σύμφωνα με την τελευταία απόφαση της διοίκησης του ιδρύματος. Θερμά συγχαρητήρια σε όλους.

ΦΟΙΤΗΤΕΣ - ΦΟΙΤΗΤΡΙΕΣ	Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
1	ΚΩΣΤΙΑΝΗ	ΡΟΖΙΝΑ	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ	
2	ΣΤΡΙΦΑ	ΜΑΡΙΑ	ΚΥΡΙΑΚΟΣ	ΒΑΜΒΑΚΟΥ (ΒΑΡΒ.)	
3	ΚΟΥΦΟΥ	ΕΛΕΝΗ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΒΑΣΣΑΡΑΣ	
4	ΚΡΗΤΙΚΟΣ	ΣΑΡΑΝΤΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΒΑΣΣΑΡΑΣ	
5	ΒΟΜΒΟΡΗ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ	ΒΟΥΤΙΑΝΟΙ	
6	ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ	ΓΕΩΡΓΙΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΒΡΕΣΘΕΝΑ	
7	ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΥ	ΜΑΡΙΝΑ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΒΡΕΣΘΕΝΑ	
8	ΠΕΤΣΙΝΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΓΕΝΟΣ ΜΑΤΑΛΑ	
9	ΒΛΑΧΟΥ	ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΓΕΡΑΚΙ	
10	ΚΟΛΟΚΟΥΡΗ	ΔΗΜΗΤΡΑ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΓΚΟΡΙΤΣΑ	
11	ΖΑΧΑΡΑΚΗΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΘΕΟΛΟΓΟΣ	
12	ΚΟΛΑΝΤΖΙΑΝΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ	ΚΑΡΥΕΣ	
13	ΛΑΣΣΟΥ	ΕΛΕΝΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΚΑΡΥΕΣ	
14	ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΝΗΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ	ΣΕΛΛΑΣΙΑ	
15	ΞΥΔΗ	ΙΩΑΝΝΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΣΕΛΛΑΣΙΑ	

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ 2002-2003
Ι-ΝΤΑΡΜΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ (8.5 ΑΡΙΣΤΑ) ΤΜΗΜΑ ΗΛ/ΓΩΝ ΜΗΧ/ΚΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧ/ΚΩΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟ/ΣΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΠΙΤΥΧΟΥΣΕΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ Β' Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ 2002

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
1	ΘΕΟΔΩΡΟΥ	ΑΘΗΝΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΓΕΝΟΣ ΜΑΤΑΛΑ
2	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ	ΧΑΡΙΤΙΝΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΓΕΝΟΣ ΜΑΤΑΛΑ
3	ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ	ΝΙΚΗ	ΑΝΔΡΕΑΣ	ΚΑΡΥΕΣ
4	ΚΟΛΟΒΟΥ	ΧΡΥΣΑΝΘΗ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΚΑΡΥΕΣ
5	ΚΑΡΥΓΙΑΝΝΗ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	ΚΑΡΥΕΣ
6	ΑΡΑΧΩΒΙΤΗ	ΜΑΡΙΑ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΒΡΕΣΘΕΝΑ
7	ΔΗΜΑΡΑ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΒΡΕΣΘΕΝΑ
8	ΘΕΟΦΙΛΗ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ	ΒΑΜΒΑΚΟΥ
9	ΛΙΑΚΟΥ	ΓΕΩΡΓΙΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΒΑΜΒΑΚΟΥ
10	ΑΡΓΕΙΤΗ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΒΑΣΣΑΡΑ
11	ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	ΣΑΡΑΝΤΟΣ	ΣΕΛΛΑΣΙΑ
12	ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ	ΠΗΝΕΛΟΠΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΣΕΛΛΑΣΙΑ
13	ΖΕΠΠΟΥ	ΓΕΩΡΓΙΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΒΟΥΤΙΑΝΟΙ
14	ΚΑΒΒΟΥΡΑ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΒΟΥΤΙΑΝΟΙ
15	ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ	ΔΗΜΗΤΡΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΚΛΑΔΑΣ
16	ΒΑΡΤΣΑΚΗ	ΣΟΦΙΑ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ	ΧΡΥΣΑΦΑ
17	ΣΑΡΡΗ	ΧΡΙΣΤΙΝΑ	ΗΛΙΑΣ	ΓΚΟΡΙΤΣΑ
18	ΡΑΛΛΗ	ΜΑΡΙΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΚΑΛΛΙΘΕΑ
19	ΖΑΜΠΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΕΜΜΑΝΟΥΛ	ΧΡΥΣΑΦΑ
20	ΓΡΟΥΜΠΟΥ	ΕΛΕΝΗ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΚΕΦΑΛΑ
21	ΜΠΟΥΛΟΥΓΟΥΡΑ	ΑΦΡΟΔΙΤΗ	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	ΓΕΡΑΚΙ
22	ΓΙΑΝΝΕ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΓΕΡΑΚΙ
23	ΧΡΟΝΗ	ΜΑΡΙΑ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	ΚΑΡΙΤΣΑ
24	ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΑΤΙΚΗ	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ	ΑΦΥΣΣΟΥ

ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2002

Α/Α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ	ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ
1	ΜΑΖΗΣ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ
2	ΦΑΡΛΕΚΑΣ	ΗΛΙΑΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	ΒΡΟΝΤΑΜΑΣ
3	ΒΛΗΤΑΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΒΑΜΒΑΚΟΥ
4	ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΒΟΥΤΙΑΝΟΙ
5	ΒΑΜΒΑΛΗΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ	ΓΚΟΡΙΤΣΑ
6	ΠΑΙΝΕΣΗΣ	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	ΚΛΑΔΑ
7	ΜΕΛΕΧΕΣ	ΣΤΕΦΑΝΟΣ	ΓΙΑΝΝΗΣ	ΚΟΙΝ. ΚΑΡΥΩΝ
8	ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	ΑΓΡΙΑΝΟΙ
1	ΤΥΡΟΒΟΛΑΣ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	ΛΕΩΝΙΔΑΣ	
2	ΘΕΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ	ΛΕΩΝΙΔΑΣ	ΑΝΔΡΕΑ	
3	ΚΟΥΤΣΟΓΕΩΡΓΑΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	
4	ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	
5	ΚΑΤΣΙΓΙΑΝΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	
6	ΚΟΥΦΟΥ	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	
7	ΣΠΑΝΟΥ	ΜΑΡΙΑ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	
8	ΝΤΕΛΑΛΗ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	
9	ΤΣΟΠΕΛΑ	ΜΑΡΙΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	
10	ΜΑΖΗ	ΜΑΡΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	
11	ΦΕΡΙΖΗ	ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	
12	ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	
13	ΤΡΑΚΑΣ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΥ	
14	ΝΙΚΙΑ	ΑΔΑΜΑΝΤΙΑ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	
15	ΜΑΚΡΥΣΟΠΟΥΛΟΥ	ΣΤΑΜΑΤΙΚΗ	ΙΩΑΝΝΗΣ	
16	ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΗ	ΜΑΡΙΑ	ΗΛΙΑΣ	
17	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ	ΘΕΟΔΩΡΟΣ	
18	ΚΟΥΡΑΚΟΣ	ΤΙΜΟΘΕΟΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ	
19	ΚΡΙΤΣΙΔΗΜΑ	ΑΓΓΕΛΙΚΗ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	
20	ΤΣΑΚΩΝΑ	ΘΕΟΔΩΡΑ	ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ	
21	ΜΑΛΤΕΖΟΥ	ΜΑΡΙΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	
22	ΠΛΑΓΑΚΗ	ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ	ΙΩΑΝΝΗΣ	
23	ΧΕΛΙΩΤΗ	ΝΙΚΟΛΕΤΑ	ΜΙΧΑΗΛ	
24	ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΟΣ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	
25	ΜΙΧΑΛΑΚΑΚΟΥ	ΑΝΤΩΝΙΑ	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	
26	ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ	ΜΑΡΙΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	

Από το βιβλίο του Χάρη Γρηγόρη «ΤΣΟΥΝΗ»

Τους φθινοπωρινούς μήνες ήταν γραφικό το θέαμα των κοπαδιών που το ένα πίσω από το άλλο γέμιζαν το δημόσιο δρόμο Σπάρτης - Τρίπολης.

Εφευγαν από τα ορεινά χωριά της Αρκαδίας και του Πάρνωνια για ν' αποφύγουν το κρύο και τα χιόνια και κατέβαιναν στα φιλόξενα βοσκοτόπια της κοιλάδας του Ευρώτα, όπου το κλίμα ήταν ηπιότερο και η τροφή για τα ζώωντά τους άφθονη.

Μπροστά πήγαινε ο τσοπάνης με την αγγίτσα του στο χέρι και τον ακοιλουθούσαν τα πρόβατά του με μπροστάρηδες τα κριάρια με τα μεγάλα τροκάνια τους, πλαισιωμένα από τα μεγάλα και πιστά μαντρόσκυλα.

Στην ουρά της φάλαγγας πεζοπορούσε η γυναίκα του τσοπάνη και τα μεγαλύτερα παιδιά του ενώ τα μικρότερα ήταν φορτωμένα στα ζώα του μαζί με τις βαριές μάλλινες κουβέρτες, τα χοντρά σαΐσματα, τις κάπες, τα καζάνια, τις τσανάκες, τις τσαντιές και μ' ό,τι άλλο απαραίτητο σκεύος για την ολιγόμηνη μετοικεσία τους στα καμποχώρια.

Γέμιζε ο δρόμος από το ένα μέρος στο άλλο και μόνον τα τροκάνια και τα βελιάσματα τάραζαν την ησυχία του έρημου περιβάλλοντος.

Κατέβαινε το κοπάδι αργά - αργά, χωρίς καμιά βιασύνη, με συχνές στάσεις για να ξεκουραστούν άνθρωποι και ζώωντά και να πάρουν, ο τσοπάνης καμιά μπουκιά ξερό ψωμί και τυρί, δικής του παραγωγής, και ό,τι χόρτο μπορούσαν να βρουν τα πρόβατα στις άκρες του δρόμου.

Κάπου - κάπου, όχι όμως πολύ συχνά, το πέρασμα κάποιου αυτοκινήτου που εκείνα τα χρόνια ήταν λιγοστά, έσπαζε τη συμπαγή μάζα του κοπαδιού. Όμως, τσοπάνης, σωμαφραίοι και πρόβατα έδειχναν κατανόηση, έκαναν αμοιβαίες παραχωρήσεις και η συνάντηση αυτή ήταν ολιγόλεπτη και με καλό τέλος.

Συνεχιζόταν η πορεία και στο μυαλό του τσοπάνη έσμιγε η χαρά γιατί τα πρόβατά του θα 'βρισκαν άφθονη τροφή στα βοσκοτόπια του κάμπου, με τη θλίψη που άφηνε τα γνώριμα ηλιμέρια του και τη δική του εστία για να ζήσει τους χειμωνιάτικους μήνες μέσα στη λάσπη, το κρύο, τη βρώμα της κοπριάς και τους αμέτρητους ψύλλους της στρουγγιάς.

Σκληρή πάντοτε και παντού είναι η ζωή του τσοπάνη, όμως είναι υποχρεωμένος να συμβιβαστεί με τις απαιτήσεις του επαγγέλματός του. Αν εξαρτιόταν απ' αυτόν, ασφαλώς θα προτιμούσε ν' απόφυγε την αναγκαστική αυτή μετοικεσία και να ζούσε την αμέριμνη ζωή του στα γνωστά του ηλιμέρια, ν' ανάνησε τον καθαρό αέρα του βουνού, να 'πινε νερό από κρυστάλλινες πηγές και να γέμιζε τις γνώριμες πηλαγίες και τα φαράγγια με το μελωδικό ήχο της φλογέρας του, μακριά από τον μαραζιάρικο κάμπο.

Να ζούσε την χαρούμενη ποιμενική ζωή που τόσο όμορφα έχει υμνήσει ο Κρυστάλλης, ο ποιητής του χωριού και της στάνης.

Θα ήθελα να ζήσω στο μαντρί, στην ερημιά στα δάση, να 'χω κοπάδι πρόβατα, να 'χω κοπάδια γίδια.

Υστερα από πολλών ωρών, πολλών ημερών κοπιαστική πορεία, έφτανε επιτέλους στον προορισμό του σε κάποιο καμποχώρι και άρχιζε την καινούργια ζωή στη λήτσα.

Εδώ θα κάνω μια μικρή περιγραφή της λήτσας που ήταν ταυτόχρονα σπίτι δικό του, του κοπαδιού και των σκυλών του. Η λέξη λήτσα είναι Ιταλικής προέλευσης και δεν αναγράφεται στα σύγχρονα λεξικά της γλώσσας μας, τα οποία χρησιμοποιούν την λέξη μαντρί. Στο χωριό μας χρησιμοποιούσαμε συνώνυμα τις λέξεις μαντρί και λήτσα.

Οι λήτρες ήταν κτίσματα συνήθως από πέτρες ή ξερότοιχους, σκεπασμένα με κεραμίδια, με πήλακες ή με τσίγκους. Εκεί μέσα έμεναν τα πρόβατα για να προστατεύονται από το κρύο και τις βροχές και ένα μέρος αποτελούσε την κατοικία του τσοπάνη και της οικογένειάς του.

Το δάπεδο ήταν χωματένιο και υγρό. Είχαν έναν περίγυρο με φράχτη από κλαδιά και ξύλα αλλά συνήθως από μάντρα για να εμποδίζει τα ζωντανά να βγαίνουν έξω και ακόμη για να τα προστατεύει από ζωοκλέφτες και από κανένα λύκο. Τα παλιότερα χρόνια, στις αρχές του αιώνα, η εμφάνιση λύκων και ζωοκλεπτών ήταν συχνή.

Συχνά οι ζωοκλέφτες ήταν άνθρωποι του χωριού ή από άλλα χωριά της περιοχής, ή και άλλες επαρχίες που ήθελαν να μεγαλώσουν το δικό τους κοπάδι γρήγορα και χωρίς κόπο. Συνήθως τα χωριά μας τα θυμούνταν ζωοκλέφτες και αθιοσοούρτες από την επαρχία της Αμαλιάδας. Είχαν βγάλει το κακό όνομα.

Για μεγαλύτερη ασφάλεια του κοπαδιού οι τσοπάνηδες είχαν ένα, δύο ή και περισσότερα τσοπανόσκυλα. Τα σκυλιά αυτά ήταν ξεχωριστής ράτσας. Ήταν μεγαλύτερα από τα άλλα οικιακά σκυλιά και είχαν πολύ τρίχωμα γιατί περνούσαν όλη τη ζωή τους στην ύπαιθρο. Ήταν έξυπνα και πιστά ζώα που γνώριζαν πολύ καλά την αποστολή

τους, γι' αυτό και ο τσοπάνης τ' αγαπούσε σαν μέλη της οικογένειάς του και τα φρόντιζε με στοργή.

Αν κρίνουμε από τις πολλές λήτρες που είχε το Τσουνη και ο γειτονικός Κλαδάς, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι η κτηνοτροφία ήκμαζε πολύ. Τα χωριά μας είχαν πολλά και καλά βοσκοτόπια, προ παντός πριν αρχίσει σε μεγάλη έκταση η καλλιέργεια των εσπεριδοειδών. Η κοπριά τώσων προβάτων επλούτιζε τη γη και την έκανε παραγωγική. Αυτή η κοπριά ήταν η μόνη φυσική τροφή της γης πριν εισαχθεί η χρήση των λιπασμάτων που σαν αποτέλεσμα είχε τα χρέη των αγροτών στην Αγροτική Τράπεζα που δεν είχαν εξοφλήσει.

Μόνον πρόβατα κατέβαιναν στα χωριά μας και κυρίως από το Χρυσοβίτσι και τον Άγιο Πέτρο της Αρκαδίας και από την Βαρβίτσα και την Βαμβακού της Λακωνίας.

Δεν επέτρεπε το κράτος σε τσοπάνηδες με γίδια να κατεβούν στα χωριά μας γιατί έκαναν μεγάλες ζημιές στα δέντρα. Όμως, κάθε σπίτι είχε για τις οικογενειακές του ανάγκες μία, δύο ή τρεις κατσίκες. Ήταν τα οικίστα όπως τα 'λεγαν.

Οι κατσίκες έκαναν δύο, τρία ή και περισσότερα κατσικάκια, ενώ οι προβατίνες έκαναν ένα και σπανιότερα δύο αρνάκια. Αυτές οι κατσίκες αν δεν τις πρόσεχε μπορούσαν να κάνουν σημαντική ζημιά στα δέντρα γιατί, εκτός από τα κλαδιά που έτρωγαν, πολλές φορές ξεφλούδιζαν και αυτόν ακόμη τον κορμό του δέντρου.

Αυτά τα μικρά ζώακια, αρνάκια και κατσικάκια, ήταν τόσο χαρούμενα και παγιδιάρικα που εμείς τα παιδιά δεν χορταίναμε να τα παρακολουθούμε στα τρελλιά τους παιχνίδια. Ετρεχαν και πηδούσαν σαν μικροί κήδους χωρίς σταματημό. Η γιαγιά μου μου είχε πει ποια ήταν η επιθυμία

αυτών των μικρών ακροβατών.

Το κατσικάκι που δεν είχε πολύ τρίχωμα έλεγε: «*Στάθα γάβα μην μου δίνεις, μα στη λάσπη μη μ' αφήνεις*». Το αρνάκι πάλι που έχει προστατευτική γούνα έλεγε: «*Γαλατάκι τύληνέ με και στη λάσπη κύλαέ με*».

Τα πιο πολλά απ' αυτά τα χαριτωμένα ζώα ήταν γραφτό τους να περάσουν στη σούβλα του Πάσχα και στο φούρνο της Δευτέρας της Λαμπρής, και να κάνουν όλη τις γειτονιές να μοσχοβολούν από τσίγκνα.

Τα πρόβατα έφευγαν ενωρίς το πρωί για τα πράσινα λειβάδια και με το ηλιοβασιλέμα γύριζαν στη λήτσα. Πόσο ωραίο ήταν το θέαμα του γυρισμού τους στη λήτσα. Τα τροκάνια τους αντικούσαν σ' όλο το χωριό. Τα χαρούμενα βελιάσματα των μανάδων που ξαναγύριζαν στα παιδιά τους, έσμιγαν με τον ήχο των τροκανιών και με τα βελιάσματα των μικρών αρνιών που περιμέναν τις μάνες τους να γυρίσουν με τα μαστάρια τους γεμάτα γάλα και συνέθεταν μια υπέροχη συμφωνία που θα την ζήτησε και ο μεγαλύτερος συνθέτης.

Και όταν άνοιγε η πόρτα του μαντριού τ' αρνάκια έτρεχαν προς κάθε κατεύθυνση και χωρίς δυσκολία και αθάνθαστα το καθένα τους εύρισκε τη δική του μάνα. Και τότε τα 'βλεπες, άλλα στα τέσσερα πόδια τους και άλλα γονατιστά να πίνουν αχόρταγα το ζεστό γάλα της μάνας τους, κουνώντας μ' ευχαρίστηση την ουρά τους.

Οι κάτοχοι των λειβαδιών σαν αντάλλαγμα για την παροχή τους έπαιρναν από τον τσοπάνη τα λειβαδιάρικα που ήταν χρήματα, τυρί, μυζήθρες, γάλα για να κάνουν τραχανά και κυλιονίτες και απαραίτητως το αρνί για το Πάσχα που από μικρό ακόμη του 'βαζαν ένα μπάδωμα με κόκκινη μπογιά.

Στου Τσουνη μόνιμους τσοπάνηδες είχαμε τον Θύμιο Χρυσοβιτσιώτη, όμως σχεδόν κάθε χρόνο έρχονταν στη λήτσα του Γρηγόρη από το Χρυσοβίτσι της Αρκαδίας οι αδελφοί Συνοδινού, Παναγιώτης, Μήτσος και ο ανεκδιήγητος Στάθης με τον οποίον θα ασχοληθώ αργότερα και ο Τσοπάκης από την Βαρβίτσα που έπιανε την λήτσα του Κώστα Ζ. Γιάνναρη, που ήταν κοντά στο πηγάδι.

Στου Κλαδά ήταν πολλοί μόνιμοι τσοπάνηδες. Θυμάμαι τον Γιώργη Γαλέτη που η κραιοθηλαρία του τον είχε απαθανάτισε με το παροιμιώδες κι ο **Γαλέτης καφέ** που υποδηλώνει κάτι που είναι απίθανο και απίστευτο.

Αυτός ο χριστιανός, από τότε που πρωτογεύθηκε το ποτό του Διόνυσου, δεν ξανάβαλε ούτε μια σταγόνα νερό στο στόμα του. Σε κάποια γιορτή, ίσως στη δική του, κάποια νοικοκυρά μη γνωρίζοντας τις προτιμήσεις του, τού πρόσφερε ένα φλιτζάνι καυτό καφέ. Αήλωστε ο καφές αν δεν είναι καυτός δεν έχει ουσία.

Ο μπάρμπα Γιώργης, επειδή το μυαλό του ήταν στην ταβέρνα ή στα πρόβατά του, κατέβασε μονορούφι τον καφέ του με το συνθησμένο, άιντε, εις υγείαν, νομιζοντας πως θα 'πινε κρασί. Ψήθηκε κυριολεκτικά ο δυστυχής και εξεστόμισε το **Μωρέ τ' είναι τούτο. Πέντε φύσα, μια ρούφα**, που θα παραμείνει αθισμόνητο.

Θυμάμαι ακόμη μόνιμους τσοπάνηδες στου Κλαδά τον Σταύρο Λεμπέση, **Γαλέτη**, που ήταν γιος του μπάρμπα Γιώργη, τον Γιάννη Κοθροβό, Γιούλη, τον γιο του Πάνο που έπαιζε κλαρίνο, τον Βερδής, τον Σταύρο Μπούρα και τον Παύλο Βακούρο, Ξαδερφάρα.

Ήταν και μερικοί άληθοι των οποίων τα ονόματα δεν θυμάται ύστερα από πενήντα χρόνια.

Συνεχίζεται

Ο Χάρης Γρηγόρης δυστυχώς δεν ζει για να διαβάσει την εφημερίδα μας που τόσο αγαπούσε και τηλεφώνούσε τακτικά, σχολιάζοντας τα δημοσιεύματα.

A.Γ.Π.

Ημερολόγια 2003

Έχει γίνει θεσμός τα τελευταία χρόνια πάρα πολλοί οργανισμοί, επιχειρήσεις, ιδρύματα, ιεροί ναοί, δήμοι και κοινότητες, σύλλογοι κ.λπ. να εκδίδουν ημερολόγια. Άλλα είναι απλά χρηστικά και άλλα έχουν κάποιο συγκεκριμένο θέμα ή και πολλά, με αποτέλεσμα να έχουμε ημερολόγια, με περιεχόμενο αρχαιολογικό, ιστορικό, λογοτεχνικό κ.λπ.

Θα περιοριστώ σε ημερολόγια που έλαβα και ευχαριστώ τους αγαπητούς φίλους-ες που μου τα έστειλαν.

1) Το μικρού σχήματος ημερολόγιο τσέπης της Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης, αφιερωμένο στην εγκράτεια, πηγή κάλλους ψυχής και σώματος.

Ευχαριστώ τον αιδ. παπα - Κυριάκο Αμανατίδη, ο οποίος κάθε χρόνο μου το στέλνει μαζί με τις ευχές του.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
2003

Ἀφιερώνεται
ἐπὶ τὴν ἐπέτειον τοῦ Κυρίου Ἀρέτην
τῆς Ἐπερατείας αὐοῦ εἶναι
ἡ σπηλιὰ τοῦ Κάλλου.
τῆς Φυχῆς
καὶ τοῦ σώματος.

ΕΚΔΟΣΙΣ
Ι. Μ. ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΗΘΕΡΙΟΝ
ΑΓΙΟΛΟΓΙΟΝ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
2003

2) Πολυτελές και πολυσέλιδο είναι το ημερολόγιο Αγιολόγιο που εξέδωσε για δεύτερη χρονιά ο αιδ. πρωτοθερέας της Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης παπα - Γιώργης Μπλάθρας, από τα ΒρέσθENA. Περιέχει όλες τις εικόνες των εορταζόντων Αγίων κάθε ημέρας με τα ανάλογα απολυτίκια και στις Κυριακές αναγράφονται τα Αποστολικά Αναγνώσματα και τα Ευαγγέλια, με τη μετάφρασή τους.

Στην αρχή του ημερολογίου υπάρχουν 8 σελίδες με φωτογραφίες από τους Αγίους Τόπους και επεξηγηματικές σημειώσεις, με τις οποίες κάθε χριστιανός βιώνει όλη τη ζωή του Χριστού, της Παναγίας και των μαθητών Του.

Νομίζω ότι θα είναι ένα εξαιρετικό βοήθημα για όσους διδάσκουν θρησκευτικά στα σχολεία και στα κατηχητικά.

Πάντα αξίως σεβαστέ παπα - Γιώργη.

Για την Ολυμπιακή Ιδέα

Αφιερωμένο στην ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΙΔΕΑ είναι το ημερολόγιο 2003, το οποίο επιμελήθηκε το διδακτικό προσωπικό του Γ' Δημ. Σχολ. Αρσακείου Ψυχικού και η διευθύντρια κ. Ειρήνη Βαϊδάκη. Εύχρηστο επιτραπέζιο ημερολόγιο που σε κάθε μήνα βρήκα εξαιρετικές φωτογραφίες και κείμενα. Συγχαρητήρια.

ΕΝ ΑΡΧΗ ΗΝ Ο ΑΘΛΟΣ...

Απόμειναν λιγότερο από δύο χρόνια για την επιστροφή της «Ολυμπιακής Ιδέας» στο μέρος που γεννήθηκε, την Ελλάδα.

Το Σχολείο μας, ζώντας και αναπνέοντας στους ρυθμούς του μεγάλου «ραντεβού» του 2004 και φιλοδοξώντας να κεντρίσει το ενδιαφέρον όλων, αθλήα και να προσεγγίσει και να μεταφέρει καλύτερα σε μικρούς και μεγάλους το μήνυμα των Ολυμπιακών Αγώνων, εκδίδει το Ημερολόγιο του 2003 με τον τίτλο «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΙΔΕΑ», το οποίο και αφιερώνει στην παγκόσμια ακτινοβολία των Ολυμπιακών Αγώνων και στην πολιτιστική τους διάσταση.

Το ημερολόγιο αυτό αποτελεί το πρώτο μέρος ενός αφιερώματος στην Ιστορία των Ολυμπιακών Αγώνων, από την απαρχή τους μέχρι τους Α' Διεθνείς Ολυμπιακούς Αγώνες στην Αθήνα το 1896. Η συνέχεια της ιστορίας των Ολυμπιακών Αγώνων από το 1896 μέχρι την προετοιμασία των Αγώνων της 28ης Ολυμπιάδας του 2004 στην Αθήνα, θα αποτελέσει το περιεχόμενο του ημερολογίου του 2004. Εμείς που εργαστήκαμε γι' αυτό, νιώθουμε υπερήφανοι, νιώθουμε ότι τοιμήσαμε μία Ολυμπιακή Προσπάθεια που τίθεται στην κρίση σας...

Καλή Χρονιά!

Ειρήνη Βαϊδάκη - Κοντού
Διευθύντρια Γ' Δημ. Σχολείου Αρσακείου Ψυχικού

ΛΑΚΩΝΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2003

Οι εκδόσεις ΙΔΙΟΜΟΡΦΗ, συνεχίζοντας για διηχρονιά (από το 1998 τη σειρά εκδόσεων του «Λακωνικού Ημερολογίου») κυκλοφόρησαν μια ακόμη θαυμάσια έκδοση με εξαιρετικό περιεχόμενο και με ιδιαίτερη αφιέρωση στις «Γυναίκες της Λακωνίας».

Μέσα στις σελίδες του γυναικείου - του Λακωνικού χώρου (φιλόλογοι, αρχαιολόγοι, συγγραφείς) έχουν την ευκαιρία να διατυπώσουν (με άρθρα τους ή με αποσπάσματα βιβλίων τους) τις απόψεις τους για τη γυναίκα γενικά ή για γυναίκες που έζησαν και έδρασαν στη Λακωνία.

Επίσης αποσπάσματα από έργα ανδρών συγγραφέων, που αναφέρονται στη γυναίκα με τους ρόλους που της ανέθεσε η ζωή, από την Ωραία Ελένη της Σπάρτης μέχρι τη σύγχρονη γυναίκα με τις ποικίλες δραστηριότητες.

Σημαντική προσφορά αποτελεί η δημοσίευση καταλόγου με γυναίκες συγγραφείς, Λακωνικής καταγωγής, με σύντομο βιογραφικό σημείωμα της καθεμιάς και αναφορά στο έργο της.

Εκτός βέβαια από το κεντρικό θέμα - αφιέρωμα στη γυναίκα της Λακωνίας - το ημερολόγιο προσφέρει και άλλο ενδιαφέρον υλικό από τη ζωή της Λακωνίας από αρχαιολογική, ιστορική, θρησκευτική, οικονομική απόψεις.

Είναι ένα καλό απόκτημα για όλους, γιατί έχει όχι μόνον πνευματική αλλά και χρηστική αξία.

A.Γ.Π.

ΛΑΤΟΜΕΙΑ ΜΑΡΜΑΡΩΝ ΠΑΡΝΩΝΟΣ ΣΤΡΑΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΕΔΡΑ: ΠΕΤΡΟΒΟΥΝΙ ΒΑΡΒΙΤΣΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΑΓΙΟΣ ΠΕΤΡΟΣ

A.Φ.Μ. 81478111 ΔΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΤΗΛ. 2792031371 - ΑΘΗΝΩΝ: 210.8040857

ΚΙΝ.: 0977-800514

Αραμνήσεις από τα παιδικά χρόνια στο Γιωργίτσι

Ποτέ δεν θυμάμαι τη βρύση της γειτονιάς μου στο χωριό του πατέρα μου να βγάζει νερό, παρ' όλο που το χωριό είχε άφθονα νερά και ήταν κωμένο μέσα στο πράσινο. Τα καλοκαίρια που παραθερίζαμε εκεί, ήταν πάντα ξερή. «Λόγω της ανομβρίας» την δικαιολογούσε ο πατέρας. Το χειμώνα όμως; Γιατί δεν έτρεχε νερό το χειμώνα; «Εχουν παγώσει τα νερά στις σωλήνες» ήταν η απάντηση του πατέρα. Αγαπούσε τόσο το χωριό του, που έβρισκε δικαιολογίες για την κάθε έλλειψη και για την κάθε αναποδιά.

Ετσι, έπρεπε να κουβαλάμε πόσιμο νερό από μακριά, από τη Βρυσούλα στο κέντρο του χωριού, κοντά στο σχολείο, που έβγαινε από το βράχο και δεν στέρευε ποτέ. Οι αδελφές μου κι εγώ παίρναμε βάρδιες ποιά θα πάει να φέρει νερό και μας έπιανε τρομάρα μόλις βλέπαμε ότι άδειάζαν οι βίκες κι ήταν η σειρά μας.

Να πάρει η ευχή, το ήπιαμε κιάλια; Κι άρχιζε ο καυγάς.
- Σειρά σου.
- Δεν είναι δική μου σειρά, εγώ πήγα χτες. Είναι δική σου σειρά.

- Οχι, δεν είναι η δική μου σειρά. Εγώ πήγα το πρωί.
Κι όταν οι φωνές υψώνονταν σε ανεπίτρεπτα ύψη, παρουσιάζονταν η μητέρα, που έλυσε τις διαφορές, πότε με το καλό και πότε με το άγριο. Τώρα που το σκέπτομαι, οι περισσότεροι καυγάδες μας σαν παιδιά άρχιζαν από το νερό. Ποιος θα πάει στη βρύση, ποιος θα βγάλει νερό από το πηγάδι, ποιος θα κουβαλήσει νερό από τ' αυλάκι για σφουγγάρισμα, ή για πλύσιμο. Κι έτσι άρχισε η ιστορία που θα σας διηγηθώ.

Ήταν νομίζω χειμώνας του 1944. Οι ημερομηνίες είναι συγκεχυμένες στη μνήμη μου, αλλά τα περιστατικά, τα θυμάμαι ολοζώντανα, σαν να τα ζω αυτή τη στιγμή. Το καλοκαίρι του 1943, ανεβήκαμε στο χωριό του πατέρα μου, το Γιωργίτσι, ένα όμορφο χωριό ψηλά στον Ταύγετο, για δυο λόγους, αν και ήταν ακόμη κατοχή και τα πράγματα ήταν πολύ δύσκολα.

Ο πρώτος λόγος που μας ανάγκασε να πάμε στο χωριό ήταν ότι η πόλη είχε γεμίσει Γερμανούς κατακτητές, που έκαναν τον βίο των κατοίκων αβύσσο και η φτώχεια βασιλεύε σε όλο της το μεγαλείο. Ο δεύτερος λόγος ήταν η εθνοσφαγία, οι θέρμες όπως την αποκαλούσαν στα χωριά μας, που μάζιζε τους κατοίκους σ' όλη τα καμποχώρια, προ παντός τα παιδιά, κι εμείς δεν αποτελούσαμε εξαίρεση. Το ένα σκωνώνονταν το άλλο έπεφτε στο κρεβάτι, όταν άρχιζε να ζεσταίνει ο καιρός.

- Θα πάμε στο χωριό. Είπε μια μέρα ο πατέρας μου, που μας έβλεπε κλωμά κι αδύνατα και μόλις τελείωσε το σχολείο φύγαμε για το Γιωργίτσι. Πρωί πρωί μια μέρα στις αρχές Ιουλίου ήρθαν οι αγωνιάτες από το χωριό με τα μουλιάρια τους και μας πήραν.

Περάσαμε το χωριουδάκι του Κλαδά φτάσαμε στο ποτάμι, ακολουθώντας τα μονοπάτια μέσα από τους μπαξέδες και τις ελιές, μακριά από τα Γερμανικά φυλάκια στη γέφυρα του Ευρώτα, που ίσως να μας δημιουργούσαν προβλήματα και μας γύριζαν πίσω.

Το ποτάμι τότε είχε αρκετό νερό, έφθανε σχεδόν στις κοιλιές των ζώων στα οποία είμαστε καβάλα και σκωνάμε τα πόδια μας ψηλά για να μην βραχούν τα παπούτσια μας. Για μια στιγμή μάλιστα, η μικρή μου αδελφή κοιτάζοντας το νερό που κυλούσε, ζαλήστηκε και θα έπεφτε μέσα στο ποτάμι, αν δεν την προλάβαινε ο πατέρας φωνάζοντας δυνατά:

- Αννίτα! Στο βουνό κοίτα! Και η μικρή κοίταξε ψηλά, συνήθησε και γραπώθηκε από τα κοιλιές στο σαμάρι του μουλιαριού τρομαγμένη.

Το καλοκαίρι εκείνο στο Γιωργίτσι ήταν πολύ δύσκολο και ο χειμώνας που ακολούθησε δυοκοιχότερος. Ο κόσμος ζούσε φτωχικά και στερημένα. Καθημερινά τον κίπο, δώσαμε τ' αμπέλι και τα χωράφια σε σμήνη και με το μισθό του πατέρα ψευτοπερνούσαμε. Δεν το καταβαίναμε όμως εμείς τα παιδιά, γιατί δεν βλέπαμε και κανένα στο χωριό που να είχε περισσότερα, ή να ζούσε πιο άνετα.

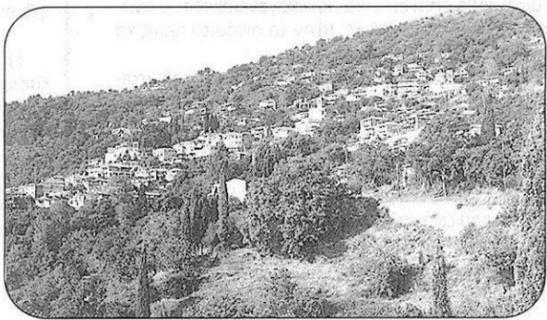
Ο χειμώνας εκείνος ήρθε πρώιμος και βαρύς, όπως γίνεται πάντα στα ορεινά χωριά της Ελλάδας, παραμείναμε όμως να περάσουμε το χειμώνα εκεί ελπίζοντας πως θα έφευγαν οι κατακτητές σύντομα για να ξαναγυρίσουμε στο σπιτικό μας ελεύθεροι.

Πράγματι, έφυγαν οι Γερμανοί, αλλά φούντωσε τ' αντάρτικο στα βουνά. Εμείς τα παιδιά δεν πολυκαταβαίναμε την κατάσταση, ούτε τους σκοπούς και τις προσπάθειες των ανταρτών και ο φόβος είχε μείνει στάσιμα φωλιασμένος στην ψυχή μας. Τουφέκια βλέπαμε, τρέμαμε. Τουφέκια ακούγαμε και η ψυχή μας

σφιγγόταν ασφυκτικά στο στήθος μας. Η σιγουριά είχε λείψει από τη ζωή μας εκείνα τα χρόνια, κι έμεινε η αγωνία και ο φόβος να κυριαρχούν στις μικρές μας υπάρξεις. Μόνον η στήριξη και το στενό δέσιμο της οικογένειας ήταν αυτό που διέσωσε την ψυχική μας ισορροπία, καθώς και η αγάπη των γειτόνων μας που ήταν όλοι Γκλεκέοι, συγγενείς και κουμπάροι.

- Σειρά σου για νερό, μου είπε η μητέρα μου ένα απόγευμα, δίνοντάς μου δυο μικρούς γκουβάδες.

Πήρα τους γκουβάδες και βγήκα αμίλητη, χωρίς διαμαρτυρίες από την εξώπορτα. Αφ' ενός, ήξερα πως δεν περνούσαν τέτοια κι αφ' ετέρου τα 'ήγεα όλα από μέσα μου. Ο δρόμος ήταν έρημος

Γιωργίτσι το πανέμορφο, το μπαϊκόνι του Μωριά.

Μία Συνάντηση

ψυχή δεν περνούσε. Είχε χιονίσει ήλιο την προηγούμενη και το χιόνι δεν είχε λιώσει στις άκρες του δρόμου. Έκανε ένα κρύο φοβερό εκείνο το απόγευμα, που σου τρυπούσε τα κόκκαλα. Ο ήλιος έλαμπε αλλά δεν ζέσταινε. Ηλιος με δόντια έλεγαν στο χωριό. Κρέμασα τα χέρια των γκουβάδων στους αγκώνες μου, έχωσα τα χέρια μου βαθιά στις τσέπες του παητού μου κι άνοιξα τα βηματάκια μου.

Πέρασα τη βρύση της γειτονιάς μου και της έριξα μια ματιά γεμάτη μίσος και περιφρόνηση, για την ανικανότητά της να προσφέρει αυτό για το οποίο δημιουργήθηκε.

Να ήταν και καμιά βρύση της προκοπής, ή έστω όμορφη! Μια τσιμεντένια ασχημόβρυση ήταν. Πού η βρύση εκεί κάτω στα Σιγαλικά, με την καμάρια της και τα νερά της που έτρεχαν από κάνουλες και γούρνες σκαλισμένες στην πέτρα και επιπλέον, δεν στέρευε ποτέ. Η δική μας βρύση στεκόταν εκεί μουγγή, όλα τα χρόνια. Μια τεράστια καστανιά που ήταν δίπλα της μου φάνηκε ότι με κοίταζε κοροϊδευτικά, σαν να μου 'ήγεα:

- Εγώ χαίρομαι το νερό της βρύσης κι εσύ τράβα στη Βρυσούλα. Της γύρισα την πλάτη με περιφρόνηση και προχώρησα βιαστικά.

Προσπέρασα τα σπίτια της γειτονιάς μας, τα Γκλεκέικα, που είχε τ' όνομά μας μιας και όλοι εκεί, καμιά εικοσιπενταριά οικογένειες, άκουγαν στο ίδιο επώνυμο και βγήκα στο ξάγναντο. Στο σημείο αυτό η κλίση της πηγαίας πάνω στην οποία ήταν κρεμασμένο το χωριό, έπεφτε απότομα και η θέα ήταν απερίγραπτη.

Το δρομάκι που πήρα ήταν στενό, κολλημένο στα σπίτια στο επάνω μέρος κι από κάτω πεζούλες με κηπουρικά, σαν μια τεράστια σκάλα που καταβαίνει στο κάτω χωριό, χωρίς δένδρα, χωρίς σπίτια και θέα απερίοριστη. «Το μπαϊκόνι του Μωριά» ονόμασε ο βασιλιάς Θωμάς το Γιωργίτσι στην περιοδεία του και του αείζει η επωνυμία.

Το κέφι μου έφτιαξε μόλις βγήκα εκεί στ' αγνάντιο. Σταμάτησα κι άφησα το βλέμμα μου να πληνθεί μακριά και ν' αγκαλιάσει τα βουνά του Πάρνωνα απέναντι, κεντημένα με χωριουδάκια, την κοιλάδα με το γυαλιστερό φίδι του ποταμού Ευρώτα στη μέση, τα μεγάλα χωριά και τη Σπάρτη ξαπλωμένη νωχελικά στο βάθος. Ο ήλιος που βασιλεύε αργά έδινε στην κοιλάδα μπροστά στα πόδια μου ένα μουντό, χρυσοκίτρινο χρώμα, που κάπου - κάπου διέκοπταν οι ασημένιες ρουρίδες της ελιάς.

Η θέα αυτή είχε πάντοτε μια καταπραυντική επίδραση στο εγώ μου. Ακόμη και σήμερα από μακριά γαληνεύει τη σκέψη μου και την ψυχή μου. Στάθηκα εκεί ακίνητη με τους γκουβάδες περασμένους στα χέρια μου, θαύμαζα και δεν χόρταινα το μεγαλείο της φύσης από τη μοναδική μου θέση, κοιτάζα κι ονειροπο-

γράφει η κα. Αθηνά Γκλέκα - Κονιδιτσιώτη, τ. Πρόεδρος της «ΠΑΛΛΑΚΩΝΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΗΠΑ ΚΑΙ ΚΑΝΑΔΑ»

ρούσα.
Τη σιωπή και την ονειροπόλησή μου όμως, ξάφνιασε ο χαρακτηριστικός κρότος που κάνουν τ' άλογα όταν τα πέταλά τους χτυπούν το γυαλισμένο από τη χρήση καλντερίμι. Πολλά άλογα ακούστηκαν ν' ανεβαίνουν τον ανήφορο από την αντίθετη πλευρά του δρόμου. Φοβόμουντα τα άλογα γιατί τα περισσότερα στο χωριό δάγκωναν, κλωτσούσαν, αγρίευαν και πηδούσαν ψηλά όταν αφήνιαζαν κι επειδή στο σημείο που βρισκόμουν ο δρόμος στένευε πολύ, ο φόβος μου ήταν μεγαλύτερος.

Να γυρίσω πίσω; Αδύνατον. Ο δρόμος στένευε περισσότερο, θα μ' έφταναν γιατί ήταν πιο γρήγορα από μένα και δεν θα γλιτώνα. Θα με πετούσαν από κάτω στην πεζούλα, που ήταν τρία-τέσσερα μέτρα χαμηλότερα, μέσα στα χιονισμένα λάχανα και τα κουνουπίδια. Προχώρησα μερικά βήματα και νόμισα πως βρήκα την σωτηρία μου σε μια αυλόπορτα που άνοιγε στο σοκάκι. Δοκίμασα το ζεμπερέκι, την έσπρωξα δυνατά, την τράνταξα, αλλά η πόρτα ήταν κλειδαμπαρωμένη και δεν υποχωρούσε. Τα άλογα εν τω μεταξύ ήλθισαν. Αφίσα τους γκουβάδες κάτω και κόλλησα την πλάτη μου πάνω στο ξύλο της πόρτας, στη γωνία της μαρμάρινης παραστάδας και περιμένα.

Τρία - τέσσερα άλογα ξεπρόβαλαν στο χωματένιο μονοπάτι, εκεί που τελείωνε το ανηφορικό καλντερίμι. Ήταν όμορφα, γερά άλογα κι οι καθαίραροι τους ήταν ισάριθμοι νέοι αντάρτες με τα φυσεκλίκια τους. Μόλις έφτασαν μπροστά μου σταμάτησαν. Να τους εντυπωσίασε ο φόβος μου, ή να ήμουν το πρώτο άτομο που είδαν όταν μπήκαν στο χωριό; Δεν ξέρω. Αμέσως ο πρώτος αντάρτης πήδησε ελαφρά κάτω από το άλογο του. Ήταν ένας μελαχρινός, όμορφος άνδρας, με μαύρα γένια και μαλλιά. Φορούσε στρατιωτικά και στο στήθος του έβγαζαν σταυρωτά δυο σειρές σφαίρες. Μια άλλη οριζόντια σειρά έσφιγγε τη μέση του και το όπλο του το είχε κρεμασμένο στον ώμο.

Με πλησίασε γελαστός και με ρώτησε ήρεμα.
- Πώς σε λένε;

Του είπα τ' όνομά μου κολλημένη πάντα στην πόρτα ακίνητη, με τα μάτια γεμάτα φόβο. Με ρώτησε ακόμη αν ηγαίνω στο σχολείο, αν είμαι καλή μαθήτρια, αν έχω αδελφία και όλες τις συνθησιμένες ερωτήσεις που ρωτάμε τα παιδιά.

Απάντησα στις ερωτήσεις του μονολεκτικά, με κομμένη την ανάσα από φόβο, κολλημένη σαν χαλκομανία πάνω στην πόρτα. Οι σύντροφοί του παρακοιτουθούσαν τη σκηνή και χαμογελούσαν, ενώ τ' άλογά τους ανυπόμονα να συνεχίσουν το δρόμο τους χτυπούσαν τα πέταλα στο χώμα, φουρλάτιζαν κι έκαναν το φόβο μου να μεγαλώνει.

- Μη φοβάσαι, μου είπε ο μελαχρινός αντάρτης. Εμείς τ' αγαπάμε τα παιδιά και για τα παιδιά πολεμάμε επάνω στα βουνά. Είμαι ο Αρς ο Βελουχιώτης.

- Ω, είπα, σαν να ήξερα, σαν να τον είχα ξανακούσει και δεν έβγαλα άλλη μιλή. Κοίταζα μια αυτών, μια τους συντρόφους του, που εξακοιτουθούσαν να μου χαμογελούνε καθοσυνάτα πάνω στ' άλογα κι ευχόμουντα να φύγουν το γρηγορότερο για να πάω για νερό πριν νυχτώσει.

- Αντε γεια σου και καλή πρόοδο, μου είπε στο τέλος γελαστός, ο μελαχρινός αντάρτης και πήδησε σβέλτα στη σέλα του αλόγου του, που ξεκίνησε αμέσως, ενώ τ' άλλα άλογα ακοιούθησαν βιαστικά σαν να πήραν το σύνθημα.

Τους ακοιούθησα με τα μάτια όπως ηγαίναν ένας - ένας σειρά στο στενό μονοπάτι, σπτοί κι αγέρωχοι πάνω στ' άλογα, μέχρι που χάθηκαν στη στροφή του δρόμου. Εμεινα αρκετά λεπτά στηλωμένη στην πόρτα από φόβο μην ξαναγυρίσουν από το ίδιο μονοπάτι κι όταν βεβαιώθηκα πως είχαν σκαπετήσει, πήρα τους γκουβάδες και ξεκίνησα για τη βρύση, ενώ ο ήλιος μ' αποχαιρετούσε πέφτοντας πίσω από το Μαθεβό.

Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε. Ζώντας μακριά στα ξένα, είχα ξεχάσει το περιστατικό αυτό, καθώς και την ύπαρξη και τους αγώνες αυτού του ανθρώπου που συνάντησα παιδί στο στενό μονοπάτι του χωριού μου, ψηλά στον Ταύγετο. Όταν όμως μια μέρα είδα την εικόνα του στο εξώφυλλο ενός βιβλίου για τη ζωή και τη δράση του μέσα στη βιτρίνα ενός βιβλιοπωλείου στην Αθήνα, η ιστορία αυτή ατόφια κι ολοζώντανη ξεπήδησε από τη μνήμη μου.

Συλλογή: Όταν Ήμουν Παιδί 19-2-1998

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Κυρία Αννίτα
Θέλω να σας ευχηθώ μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου το φως του νέου χρόνου να σας χαρίσει ΑΓΑΠΗ, ΥΓΕΙΑ, ΧΑΡΑ κι ΕΥΤΥΧΙΑ που κάθε όνειρό σας να γίνει πραγματικότητα.
Επίσης θέλω να σας δώσω συγχαρητήρια για την εφημερίδα σας, την οποία διαβάζοντας, αισθάνομαι ιδιαίτερη συγκίνηση και δεμένη με τις ρίζες του τόπου μου.

Με εκτίμηση
Ελένη Κων. Πετρούλια, Νηπιαγωγός

Ελένη, σ' ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια για την εφημερίδα και εγώ εύχομαι σε σένα και στον άνδρα σου, ο νέος χρόνος να είναι το γερό θεμέλιο για την οικογένεια που θα δημιουργήσετε ως νύμφη ζευγάρι με αγάπη και κατανόηση για όλη τη ζωή σας.
Στο χωριό, τις Καρυές, στις ρίζες σου, όπως γράφεις, σε αγαπούν όλοι, γιατί ήσουν πάντα μια εξαιρετική νέα. Επίσης και ως νηπιαγωγός, που εργάστηκες στο θερινό νηπιαγωγείο τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας του, άφησες άριστες εντυπώσεις και έκανες τα παιδιά να τρέχουν με αγάπη στο νηπιαγωγείο μας. Πραγματικά το θεμελιώσες. Να είσαι καλά.

Α.Γ.Π.

ΜΙΑ ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Αξιότιμη κυρία Πρεκεζέ, χαιρετά.
Πρώτα θα σας ευχηθώ χαρούμενη και Καλή χρονιά.
Το όνομά μου είναι Αικατερίνη Τσιπιανίτου Χόνδρου. Σύζυγος Γεωργίου Χόνδρου. Θα ήθελα να διορθώσω, ένα λάθος που έχει γίνει στο τελευταίο τεύχος της εφημερίδας σας.
Έχετε δημοσιεύσει μια φωτογραφία στο άρθρο σας για τα 50 χρόνια της ΧΕΝ των Καρυών. Η δασκάλα που είναι στη φωτογραφία λέγεται Μαρία Μανδηλάρη. Και όχι Αικατερίνη (Ανδρεοδάκη) που είναι λάθος επώνυμο. Η φωτογραφία που δημοσιεύσατε είναι βγαμμένη την άνοιξη του 55.
Εγώ η Αικατερίνη Τσιπιανίτου ανέλαβα τη Σχολή από το καλοκαίρι του 55 μέχρι το καλοκαίρι του 57, όπου και παντρεύτηκα μετά του Γεωργίου Χόνδρου στις 18 Αυγούστου το 1957, και παρατήρησα.
Αυτό ήθελα να διορθώσω, και ήθελα να ξέρετε, ότι πάντα περιμένουμε την εφημερίδα σας με χαρά.

Σας χαιρετώ
Αικατερίνη Τσιπιανίτου-Χόνδρου

Απάντηση

Αγαπητή κυρία Χόνδρου
Σας ευχαριστώ για το γράμμα σας και τη διόρθωση του δημοσιεύματος. Βλέπετε καθώς περνούν τα χρόνια όλα ξεχνούνται και γίνονται λάθη. Δυστυχώς δεν υπάρχουν γραμμένες οι δραστηριότητες της ΧΕΝ Καρυών που πρόσφερε πολλά στο χωριό μας.
Αν έχετε κάποιες αναμνήσεις από αυτά τα δυο χρόνια που ζήσατε στο χωριό θα είναι πολύ ενδιαφέροντες για να τις δημοσιεύσω. Πολύ θα χαρώ να τις διαβάσουν οι μαθήτριές σας γιατί εκείνα τα χρόνια ήταν τόσο διαφορετικά για όλους.
Ελπίζω να κάνετε με τον Γιώργο κανένα ταξιδάκι στην Ελλάδα το καλοκαίρι.
Χαιρετισμούς σε όλη την οικογένειά σας και σε όλους τους πατριώτες εκεί.

Με εκτίμηση
Αννίτα Πρεκεζέ